

Společnost  
Jindřicha Chalupeckého  
Jindřich Chalupecký Society

# VÝROČNÍ ZPRÁVA 2024

# Obsah

<b>1. STRUČNĚ O ČINNOSTI SJCH V ROCE 2024 .....</b>	<b>3</b>
<b>2. SVĚT JINDŘICHA CHALUPECKÉHO.....</b>	<b>5</b>
2A. VELKÝ ZLATÝ VOČI – 35 LET CENY JINDŘICHA CHALUPECKÉHO .....	5
2B. NO TIME TO WORK. NO TIME FREE OF WORK.....	7
2C. MÁME SLOVO? KOTLE, V NICHŽ SE POMALU VAŘÍME 24. LISTOPADU 2024 .....	9
<b>3. OSTROVY: MOŽNOSTI SOUŽITÍ .....</b>	<b>10</b>
3A. ŘÍMSKE VEČÍRKY: DISKUSE – POLITIKA A ETIKA SEBE/PREZENTACE A PARTICIPACE V UMĚNÍ 15. ÚNORA 2024 .....	10
3B. ELOÍSE BONNEVIOT & ANNE DE BOER: POHLCENÍ V HLOUBI HOUŠTÍ II.....	11
<b>4. INTERVENCE .....</b>	<b>13</b>
4A. INTERVENCE #36: BYLO NEBYLO.....	13
<b>5. CAFÉ CHALUPECKÝ.....</b>	<b>15</b>
5A. LIAM J. MURTAUGH 18. 5. 2024.....	15
5B. FATOŞ ŮSTEK.....	16
<b>6. ISLANDS OF KINSHIP .....</b>	<b>17</b>
6A. LANGUAGE MATTERS: ACCESSIBLE AND INCLUSIVE COMMUNICATION IN ART SPACES 14. ČERVNA 2024 .....	18
6B. PUBLIKACE ISLANDS OF KINSHIP: A COLLECTIVE MANUAL FOR SUSTAINABLE AND INCLUSIVE ART INSTITUTIONS.....	20
<b>7. DALŠÍ PROGRAM.....</b>	<b>22</b>
7A. SPŘÍZNĚNÍ VOLBOU: VZTAH JEDNÉ UMĚLECKÉ INSTITUCE A ZÁJMOVÉ KOMUNITY .....	22
7B. PSYCHOGEOGRAFIE. JAK VNÍMAT MĚSTO, NECHAT SE VĚST POCITY A POETIKOU PROSTORU, FILOZOFIE SITUACIONISMU A ODBOČKY Z OBVYKLÝCH CEST .....	22
7C. PŘEDSTAVENÍ KNIHY ISLANDS OF KINSHIP: COLLECTIVE MANUAL FOR INCLUSIVE AND SUSTAINABLE ART INSTITUTIONS.....	23
7D. DEBATA S FATOS ŮSTEK O INSTITUCÍCH BUDOUCNOSTI A FÉROVÝCH ODMĚNÁCH (VE SPOLUPRÁCI SE SPOLKEM SKUTEK, GHMP A NCSU) .....	23
<b>8. CENA JINDŘICHA CHALUPECKÉHO 2024.....</b>	<b>25</b>
8A. SHRNUTÍ 35. ROČNÍKU CENY JINDŘICHA CHALUPECKÉHO .....	25
8B. VÝSTAVA CENA JINDŘICHA CHALUPECKÉHO 2024 V MORAVSKÉ GALERII V BRNĚ.....	26
8C. VÝSTAVA SELMY SELMAN: SKRZE PLAMENY .....	27
8D. DOPROVODNÁ PUBLIKACE – VÝSTAVNÍ KATALOG.....	27
8E. DOPROVODNÉ PROGRAMY .....	27
8F. SLOŽENÍ A VYJÁDRĚNÍ MEZINÁRODNÍ POROTY PRO ROK 2024 .....	29
8G. OCENĚNÍ PRO LAUREÁTKY A LAUREÁTY .....	30
8H. DIVÁCKÉ OCENĚNÍ.....	30
8I. DLOUHODOBÁ SPOLUPRÁCE S KOMUNITAMI.....	31
<b>9 MEDIÁLNÍ VÝSTUPY .....</b>	<b>33</b>
<b>10 FINANČNÍ ROZVAHA .....</b>	<b>48</b>

# 1. Stručně o činnosti SJCH v roce 2024

V roce 2024 Společnost Jindřicha Chalupického pokračovala ve své misi podpory současného umění prostřednictvím výstavních projektů, diskusí a experimentálních formátů. Programová linie **Svět Jindřicha Chalupického** zahrnovala dvě klíčové výstavy – **Velký zlatý voči – 35 let Ceny Jindřicha Chalupického** v GAMPA Pardubice a mezinárodní projekt **NO TIME TO WORK. NO TIME FREE OF WORK** v Národní galerii Severní Makedonie. Obě výstavy reflektovaly nejen historii a současnost Ceny Jindřicha Chalupického, ale také širší otázky týkající se umělecké práce, institucionální kritiky a sociálně-politických kontextů. Doprovodný program zahrnoval například akci **Máme slovo? Kotle, v nichž se pomalu vaříme**, která navázala na kolektivní dokument **Set of (Utopian) Demands / Soubor (utopických) požadavků** a otevřela diskusi o podmínkách práce v kulturním sektoru.

V rámci programové linie **Ostrov: Možnosti soužití** jsme realizovali výstavu **Pohlčení v hloubi houští II** a připravili sérii diskusí a doprovodných aktivit k **Římským večírkům**, které se věnovaly otázkám participativního umění, identity a přístupnosti uměleckého provozu.

V linii **Café Chalupický** jsme představili dvě významné osobnosti teorie vizuálního umění ze zahraničí. Prvním byl **Liam J. Murtaugh**, kurátor a umělec, který při své návštěvě Prahy představil výzkum v oblasti rezidenčních programů, včetně spolupráce se centrem Rupert ve Vilniusu. V listopadu 2024 se v rámci cyklu představila kurátorka **Fatoş Üstek**, která diskutovala o kurátorských přístupech, jež podporují umělecký experiment a společenskou odpovědnost.

Součástí aktivit SJCH je také projekt **Islands of Kinship**, jehož cílem je propojit šest evropských institucí, které se zaměřují na inkluzi, udržitelnost a alternativní způsoby práce v uměleckých institucích. Projekt zahrnoval řadu výstav a performativních akcí, které testovaly a přinášely nové inkluzivní a udržitelné strategie v umění. Na konci projektu byla vydána publikace **Islands of Kinship**, která dokumentuje zkušenosti a principy udržitelnosti a inkluze v uměleckých institucích. Dalším důležitým bodem je spolupráce mezi SJCH a Kulturně komunitním centrem ART, která vytváří dlouhodobý vztah mezi uměleckou institucí a místní komunitou, tedy seniorkami a seniory se zájmem o vizuální umění.

V roce 2024 jsme také uskutečnili již 35. ročník **Ceny Jindřicha Chalupického**. Mezinárodní porota vybrala: Oskara Helcela, Juditu Levitnerovou a No Fun kolektiv. Výstava Cena Jindřicha Chalupického 2024 a výstava zahraniční hostky Selmy Selman se konala v Moravské galerii v Brně. I pražské publikum mělo ovšem možnost se s laureátem seznámit. Již v únoru proběhlo Slavnostní vyhlášení Ceny Jindřicha Chalupického, a to ve Studiu Hrdinů na Praze 7. Laureáti a laureátky se také

představili v rámci květnové akce Máme otevřeno, která na Praze 7 probíhá již tradičně. Mimo to proběhly také prezentace laureátství na uměleckých školách.

V rámci našich celoročních aktivit jsme spolupracovali s celou řadou českých i zahraničních umělkyně a umělců, teoretiček, teoretiků a dalších spolupracovníků, a to nejen na vzniku nových děl nebo profesionální prezentaci jejich práce, ale také na výzkumných a dalších projektech. Věříme, že se nám podařilo naplnit vytyčené cíle, prohloubit dosavadní programové linie a představit kvalitní program s ohledem na diverzitu zapojených akterek a aktérů i publika, i s ohledem na programovou sdílnost a edukačně-kritickou rovinu.

Na konci roku také proběhlo výběrové řízení na pozici ředitele nebo ředitelky Společnosti Jindřicha Chalupického, a to z důvodu končícího mandátu Kariny Kottové, jež vedla organizaci deset let. Do dalších let povede SJCH Tereza Jindrová, dlouholetá kurátorka, jež uspěla ve výběrovém řízení.

Uplynulý rok byl ve znamení zkoumání vztahu mezi uměleckou praxí a společenskými podmínkami, v nichž vzniká, a otevřel důležité otázky pro budoucí směřování kulturního sektoru.

**Celkový počet návštěvníků (účastníků) činil v roce 2024 celkem 15 119.**

## 2. Svět Jindřicha Chalupického

V roce 2024 jsme v této programové linii realizovali dvě výstavy, a to **Velký zlatý voči – 35 let Ceny Jindřicha Chalupického** v galerii GAMPA Pardubice a mezinárodní výstavu **NO TIME TO WORK. NO TIME FREE OF WORK** v galerii Mala Stanica, která je součástí Národní galerie Severní Makedonie. Součástí těchto výstavních projektů byl také doprovodný program. Uspořádali jsme také akci **Máme slovo? Kotle, v nichž se pomalu vaříme**, která navazovala na vytvoření dokumentu s názvem *Set of (Utopian) Demands / Soubor (utopických) požadavků*, který vznikl v rámci společného projektu s organizací *Faculty of things that can't be learned* u příležitosti příprav výstavy ve Skopje.

### 2A. Velký zlatý voči – 35 let Ceny Jindřicha Chalupického

GAMPA – Galerie města Pardubice | Automatické mlýny, Pardubice  
29. června 2024 – 29. září 2024

**Vystavující:** Petra Herotová, Lenka Klodová, Michal Pěchouček, Jakub Polách, Katarína Poliačiková & Eva Priečková, Vojtěch Radakulan, Aleš Zapletal

**Kurátorský tým:** Kolektiv SJCH (Barbora Ciprová, Ondřej Houšťava a Karina Kottová ve spolupráci s Veronikou Čechovou a Terezou Jindrovou)

**Spolupracovnice a spolupracovníci:** Kurátorský tým GAMPA Pardubice, Lenka Lindaurová, Tomáš Pospiszyl, Michal Pěchouček, Roman Štětina, a další.

**Produkce:** Ondřej Houšťava, Ida Tausch (SJCH), Vojtěch Novák, Ondřej Uherek, Šárka Zahálková (GAMPA)

**Grafický design:** Tereza Drábková

K pětatřicetiletému výročí založení Společnosti Jindřicha Chalupického jsme připravili v pardubické galerii GAMPA experimentální výstavní projekt. Sedm nových uměleckých děl na pomezí práce s archivy a mapování institucionálních dějin vážně i humorně reflektovalo milníky, vzestupy a pády, nečekané zvraty a přešlapy, ale také neobvyklou kontinuitu jednoho z nejdiskutovanějších počinů na české umělecké scéně – Ceny Jindřicha Chalupického.

Do svébytné architektonické intervence Vojtěcha Radakulana byly zasazeny velkorysé umělecké projekty v různých médiích od malby přes objekty a (video)instalace až po videohru. Představily umělecky pojatou časovou osu vývoje CJCH od roku 1990 dodnes (Petra Herotová), interaktivní “legendu” o založení Ceny a osobnostech i okolnostech spjatých s jejími počátky (Michal Pěchouček), téma inkluze a péče napříč přístupy laureátstva Ceny i samotné instituce SJCH (Lenka Klodová), mediální “zářezy” a skandály (Jakub Polách), solidární i angažovaná gesta spojená s předáváním cen (Katarína Poliačiková a Eva Priečková), různé fyzické až

architektonické zásahy do institucí hostujících výstavy CJCH, doprovázené zpravidla institucionální kritikou (Vojtěch Radakulan), a konečně věčné téma „boje“ mezi tzv. tradičními a novými médii a souvisejícím očekáváním napříč diváckou základnou i uměleckou scénou (Aleš Zapletal). Jednotlivá díla tak odkazovala ke konkrétním osobnostem a událostem z dějin Ceny, a zároveň vytvořily zcela osobitou uměleckou interpretaci tady a teď. Výstava jako celek nabídla divácky přístupnou formou možnost vidět jednotlivé okamžiky spojené s pětatřicetiletým vývojem CJCH v širších souvislostech, nahlédnout „pod pokličku“ a uvědomit si nesamozřejmost, občasnou absurditu a zároveň obdivuhodnou odolnost uměleckého světa, v tomto případě ilustrovaného stručnými dějinami jedné umělecké ceny.

## Doprovodný program

29. 6. 2024 – Vernisáž

- Úvodní slovo a performance Lenky Klodové v rámci nové autorské instalace *Průvodčí* vytvořené pro výstavu *Velký zlatý voči*
- Otevřená dílna
- Představení knihy *Nejen nukleární rodina*
- Představení knihy *Islands of Kinship: Collective Manual for Inclusive and Sustainable Art Institutions*
- Komentovaná prohlídka výstavou s kurátorským kolektivem a vystavujícími
- DJ Domi G

29. 9. 2024 – Děníisáž

- Tvořivá dílna
- Komentovaná prohlídka
- Přednáška *Institucionální historie Společnosti Jindřicha Chalupického*
- DJ set no</3mi

## Doprovodný program ve spolupráci s GAMPA

- 25.7.2024 – Komentovaná pocházka výstavou
- 8.8.2024 – Komentovaná procházka výstavou a Filmový čtvrtek: *Chyběná* (2023) a *A guided tour through Glare, and then everything stayed the same* (2021)
- 22.8.2024 – Komentovaná procházka výstavou
- 28.8.2024 – Filmový čtvrtek: *Finalisté* (2015)
- 5.9.2024 – Komentovaná procházka výstavou a Filmový čtvrtek: *Kateřina Šedá – Jak se dělá mýtus* (2013)
- 12.9.2024 – Komentovaná procházka výstavou
- 25.9.2024 – Rodinná středa: *Zlatý voči*
- 26.9.2024 – Komentovaná procházka výstavou
- 27.9.2024 – Seniorský pátek: *Obraz jako (ne)malovaný*
- 29.9.2024 – Tvůrčí neděle: *Pop UPové SKLÁDANKY & PIKNIK*

## **Celková návštěvnost výstavy: 2 929 návštěvníků**

Vernisáž: 142 návštěvníků

Dernisáž: 63 návštěvníků

## **2B. NO TIME TO WORK. NO TIME FREE OF WORK.**

3. září 2024–24. září 2024

Mala Stanica – National Gallery of R.N. Macedonia

**Vystavující:** selma banich, Lenka Đorojević and Matej Stupica, Haveit collective, Lukáš Hofmann, Barbora Kleinhamplová, Dorotej Neshovski, Danilo Prnjat, Pavla Sceranková, Jirka Skála, StonyTellers

**Kurátorský tým:** Barbora Ciprová, Veronika Čechová, Tereza Jindrová, Karina Kottová (SJCH) Ivana Vaseva (Faculty of things that can't be learned)

**Produkce:** Ondřej Houšťava, Zuzana Šrámková, Ivana Samandova

NO TIME TO WORK. NO TIME FREE OF WORK je mezinárodní výstavní projekt, na kterém se podílejí umělci z České republiky, Slovenska a zemí bývalé Jugoslávie. První část projektu měla podobu skupinové výstavy a diskurzivního programu v Národní galerii Republiky Severní Makedonie – Mala Stanica ve Skopji (v souvislosti s 19. ročníkem festivalu současného umění AKTO) a pokračuje na jaro 2025 v Praze. Projekt čerpá inspiraci z textu českého teoretika umění Jindřicha Chalupického *Všechnu moc dělnickým radám* z roku 1969, v němž Chalupický kritizuje jak „klasickou demokracii“, tak „autoritativně vymyšlený a aplikovaný socialismus po roce 1948“. Své volání po úplném přetvoření společensko-politického systému, skutečné svobodě a přímé účasti „lidu“ na veřejném dění a kulturní sféře uzavírá následujícími slovy: „*Všechnu moc radám dělníků, rolníků, mládeže, intelektuálů. Jako bychom mohli znovu otevřít první stránky revoluční učebnice a po všech zklamáních a zoufalstvích znovu usilovat o svobodu v tomto světě.*“ Za zveřejnění textu dostal Chalupický zákaz veřejného projevu na dvacet let.

Náš projekt se touto revoluční vizí inspiroval a zaměřuje se na téma umělecké práce a jejích podmínek. Zvažuje specifické role, které může současné umění a kultura hrát v širších společenských a politických souvislostech své doby. Jednou z ambicí projektu je přispět k mezinárodní diskusi o statusu umělce a možnostech zavedení všeobecného základního příjmu (nejen) pro pracovníky v kultuře. Poskytuje volnou komparativní analýzu a mapuje vznik a současný stav statusu umělce, praxe využívané v postjugoslávském regionu a nové iniciativy, které v této věci působí v České republice. Přestože linie úvah vychází z minulosti, zabývá se především budoucností umění a umělecké tvorby, potenciálem umění podílet se na změně společensko-politických systémů a představit si životaschopné podmínky pro vlastní existenci.

Povaha projektu je experimentální a vychází z úzkého dialogu se zúčastněnými umělkyněmi a umělci. Jeho cílem je ukázat koncentraci umělkyně\*ců a kulturních pracovníků, kteří zažívají obtíže a prekarizaci v současném socioekonomickém systému. V první fázi kurátorský tým vybral konkrétní umělně\*ce a existující díla související s tématem práce v doslovném i symbolickém smyslu. S vystavujícími pak kurátorsvo zahájilo dialog o reálných vs. ideálních podmínkách pro tvorbu a vystavení daného díla (prostřednictvím písemného dotazníku, online rozhovoru a společných výstupů). Multilog se zúčastněnými umělkyněmi\*ci byl doplněn o pohledy spolupracovnic a spolupracovníků, kteří se v různých funkcích podílejí na tvorbě výstavy a jejichž práce bývá neviditelná nebo nepřiznaná.

Kromě deseti uměleckých děl, instalací a projektů vystavených v rozsáhlých prostorách Male Stanice, Národní galerie ve Skopje, v rámci projektu na základě dotazníků a rozhovorů vystavujících a kurátorského kolektivu vznikla kolektivní audioinstalace a dokument nazvaný *Set of (Utopian) Demands* (Soubor (utopických) požadavků), které byly součástí výstavy stejně jako graficky pojaté výňatky s textů zúčastněných umělkyně a umělců o vzniku konkrétních děl na výstavě, obecných podmínkách jejich práce i vizích pro zlepšení nejen jejich vlastního statusu, ale i celkové role umění a kultury ve společnosti.

## Doprovodný program

3. 9. 2024

- Diskuse kolektivu Stony Tellers a Anežky Kořínkové se zástupkyněmi a zástupci nezávislé umělecké scény v Makedonii a dalších balkánských zemí
- Komentovaná prohlídka s kurátorkami Karinou Kottovou a Ivanou Vasevou a vystavujícími umělkyněmi a umělci
- Promítání filmu *Untitled (Something we want to name, but we are constantly failing in it), 2024 (13)* od Jirky Skály
- Performativní interakce s dílem *Hand over Heels* od Barbory Kleinhamplové

28.9.2024

- představení bookletu *Precarious for Beginners*, který vznikl v návaznosti na projekt, a publikace *Islands of Kinship: A Collective Manual for Inclusive and Sustainable Art Institutions*
- DJ set

## Celková návštěvnost výstavy: 1 267 návštěvníků

Vernisáž: 208 návštěvníků

Dernisáž: 109 návštěvníků



## 2C. Máme slovo? Kotle, v nichž se pomalu vaříme

24. listopadu 2024

AVU Veletržní

**Kurátorský kolektiv:** Matěj Pavlík a kolektiv SJCH

**Moderace:** Tereza Jindrová a Matěj Pavlík

Existuje v současnosti partner či partnerka pro diskuzi o podmínkách kulturních pracovníků, ze které mohou vzejít kýžené sociálně-politické změny? Na jaké pomyslné dveře máme klepat se svými požadavky?

Akce *Máme slovo? Kotle, v nichž se pomalu vaříme* byla veřejnou zkouškou prvního meziresortního vyjednávání v dramaturgii Matěje Pavlíka ve spolupráci s kurátorským a produkčním kolektivem Společnosti Jindřicha Chalupeckého. Za přítomnosti hostek a hostů z kulturní scény různých odvětví (vizuální umění, tanec, divadlo ad.) a přizvaných zástupkyň a zástupců veřejnosti jsme v inscenované situaci diskutovaly\* i a komentovaly\* i dokument s názvem *Set of (Utopian) Demands / Soubor (utopických) požadavků*.

Text byl sepsán během výstavního projektu *NO TIME TO WORK. NO TIME FREE OF WORK*. řadou českých a post-jugoslávských umělkyně a umělců a formuluje představy či návrhy ke zlepšení pracovních podmínek v tomto sektoru, ať už v souvislosti s individuální rodinnou situací, finančním ohodnocením, ekonomikou času apod. Diskuze byla přípravnou fází navazující výstavě, kterou plánujeme na jaro 2025.

**Celková návštěvnost: 40 návštěvníků**

### 3. Ostrovy: Možnosti soužití

V roce 2024 jsme v této programové linii realizovali výstavu ***Pohlčení v hloubi houští II*** a doprovodný program k samostatné výstavě ***Pauline Curnier Jardin: Římské večírky***.

#### 3A. Římské večírky: Diskuse – Politika a etika sebe/prezentace a participace v umění

15. února 2024

Dům fotografie – Galerie hlavního města Prahy

**Vystavující:** Pauline Curnier Jardin & Feel Good Cooperative, Marie Lukáčová

**Kurátorky:** Kurátorský kolektiv SJCH (Barbora Ciprová, Veronika Čechová, Tereza Jindrová, Karina Kottová), Jitka Hlaváčková (GHMP)

**Produkce:** Ondřej Houšťava, Zuzana Šrámková (SJCH), instalační četa GHMP

**Diskutující:** Alžběta Bačíková, Mac Henzl, Ladislav Jackson, kolektiv Prádelna, Lê Thị Hoài, Tamara Moyzes, Dani Sabitov, Zai Xu

**Diskuzí provází:** Nikola Ludlová ve spolupráci s kolektivem SJCH

**Facilitace:** David Javornický

**Tlumočení do znakového jazyka:** Klára Herčíková a Anna Sojková

Výstava *Římské večírky* představila díla Feel Good Cooperative. Tento tvůrčí kolektiv tvoří účastnice a organizátorky výtvarného workshopu, který proběhl na jaře 2020 během tvrdého lockdownu v Římě. Jeho členkami jsou fotografka a sexuální pracovnice Alexandra Lopez, architektka a akademická pracovnice Serena Olcuire, umělkyně Pauline Curnier Jardin a sexuální pracovnice kolumbijského původu Andrea, Alexandra Mapuchina, Gilda Star, Giuliana, Angel, a Eri. Cílem bylo vytvořit práce pro výstavu ve Villa Medici, kterou Curnier Jardin realizovala v rámci svého rezidenčního pobytu na Francouzské akademii v Římě. Iniciativa vzešla z potřeby pomoci ženám, které během pandemie, kdy se populistická štvavá propaganda proti různým skupinám zintenzivnila a zextremizovala, čelily nejen existenční nouzi, ale staly se ještě více zranitelné kvůli své transsexuální identitě, původu a profesi. Projekt vytvořil prostor pro sdílení a sebevyjádření a také umožnil ženám překlenout existenční krizi. Jedná se tedy o projekt spadající do oblasti participativního umění.

S ohledem na náš zájem o teoretickou i praktickou reflexi různých podob spolupráce v umění jsme se rozhodly\* i věnovat doprovodný program k této výstavě tématu politiky a etiky (sebe)reprezentace a modelům participativní umělecké praxe, které cílí buď na angažování publika, nebo otevření umění lidem, kteří jsou v běžných podmínkách z důvodu strukturální sociální nerovnosti a institucionálního gatekeepingu z uměleckého provozu vyloučení.

V souvislosti s tématem (sebe)prezentace jsme se v diskusi dostaly\* i k obecnějším otázkám, jako jsou potenciál, cíle, limity a dopady identitárního umění a jeho politický a umělecký přínos pro celou společnost. A jak pracovat s tématy a lidmi, aniž bychom je kategorizovali a redukovali na jeden aspekt, identitu apod. Od modelů participativní umělecké praxe se dostaneme k hlubší otázce rovnosti a přístupu v uměleckém provozu a vzdělávání a jakým způsobem můžeme umění otevřít a umělecké vzdělávání učinit dostupným zdola. Diskuse se bude věnovat primárně projektům realizovaným na české a slovenské scéně, ale bude otevřena komparativní perspektivě reflektující zkušenosti ze zahraničí.

## **Další doprovodný program k výstavě Římské večírky v roce 2024**

15.2. Komentovaná prohlídka s kurátorkami a zástupkyní organizace Rozkoš bez rizika

22.2. Promítání filmu Orla s autorským komentářem Marie Lukáčové

### **Celková návštěvnost výstavy: 1 539 návštěvníků**

Komentovaná prohlídka: 40 návštěvníků

Promítání filmu a diskuse: 40 návštěvníků

## **3B. Eloïse Bonneviot & Anne de Boer: Pohlcení v hloubi houští II**

18. dubna 2024–2. května 2024

Galerie NTK | Národní technická knihovna

**Kurátorka:** Veronika Čechová

**Produkce:** Ondřej Houšťava, Zuzana Šrámková

**Grafický design:** Petr Kněžek

**Virtuální prostředí:** Nicholas Delap

**Zvukové efekty:** Bastian Hagedorn

**Časové události ve hře:** Daniel Falb

*Jak můžeme posílit celkovou odolnost ohřívajícího se města, namísto neustálého zpětného napravování těchto změn? Jak se tyto problémy zhmotňují v životě obyvatel Prahy a co to znamená pro ekosystémy města?*

Interaktivní prostorová instalace *Pohlcení v hloubi houští II*, která se poprvé představila v prostředí Prahy, funguje na principu virtuální hry, jež otevírá nové možnosti estetických a ekologických intervencí v městském prostoru.

Zážitek a zábavný aspekt hry nabízí možný způsob, jak lze čelit složitým souvislostem ekologických katastrof v moderním městském prostředí, kde nás často dusí pocity viny a bezmoci. Projekt byl instalován v galerii Národní technické knihovny – jedné z nejexperimentálnějších českých knihovnických budov – coby amalgám interaktivních soch spojených s audiovizuálním obsahem a virtuální krajinou. Svou

formou nás vyzýval ke zkoumání vzájemného vlivu digitálního prostředí a přírodních ekosystémů, které se snaží simulovat. Rozvíjí tak diskurz na pomezí dat, technologie a ekologie.

Efekt instalace se odvíjí od aktivní účasti návštěvnic a návštěvníků, kteří svou (inter)akcí přímo ovlivňují podobu simulované krajiny a sugestivní zvukové kulisy. Interaktivní zážitek instalace byl zpřístupněn jednotlivým skupinám hráčů a hráček během speciálně organizovaných herních setkání pod vedením uměleckého dua. Účastníci hry mohli vtělit do ne-lidských bytostí, které představují různé komponenty městského prostředí.

**Eloïse Bonneviot** (FR, 1986) a **Anne de Boer** (NL, 1987) tvoří jako umělecké duo již přes 10 let a aktuálně působí v Berlíně. Ve své praxi se zaměřují na mezidruhové vztahy, klimatickou úzkost a spekulace ohledně budování našich světů. Využívají různé typy herních prvků, pomocí nichž společně vytvářejí představy o naší budoucnosti v době ekologického kolapsu. Zaměřují se na digitální kulturu, technologie a DIY tvorbu, přičemž pečlivě vybírají materiály použité ve svých dílech z hlediska provázanosti s okolím. Jejich experimenty plodí instalace a performativní díla, která interagují s publikem i jinak než tradičními výstavními formáty. V letech 2014 až 2022 působily pod názvem Mycological Twist a mezi lety 2011 a 2020 byly součástí kolektivu HARD-CORE.

## **Doprovodný program**

- 19. 4. 2021 – GAME 1
- 21.4.2024 – GAME 2
- 24.4.2024 – GAME 3
- 27. 4. 2024 GAME 4

## **Celková návštěvnost výstavy: 482 návštěvníků**

Herní sessions: 60 návštěvníků (kapacitně omezeny na 15 osob /1 hra)

## 4. Intervence

V roce 2024 jsme v této programové linii realizovali jednu skupinovou tematickou intervenci na Vodním zámku Švihov, kterou vidělo více než šest tisíc návštěvníků.

### 4A. Intervence #36: Bylo nebylo

26. července 2024–29. září 2024

Státní hrad Švihov

**Vystavující:** Štěpán Brož, Filip Dvořák, Monika Kováčová, Natálie Pejchová, Magdaléna Roztočilová

**Kurátorka:** Veronika Čechová

**Produkce:** Ondřej Houšťava

Hrad Švihov se v kontextu České republiky – země na hrady a hradní zříceniny značně bohaté – těší neobvyklému postavení. Jde o nejmladší hrad postavený v Čechách na konci 15. století, tedy v době, kdy vývoj výstavby hradů středověkého typu postupně končil. Během několika století výstavby kamenných hradů a tvrzí došlo ke změně funkce těchto staveb z primárně obranné struktury v obytný prostor královské rodiny, šlechty a boháčů s konexemi na šlechtu. Tyto stavby ovšem vždy alespoň do nějaké míry kombinovaly obytnou i obrannou funkci. Když v průběhu 16. století zavládl v Čechách relativní klid, gotické hrady postupně ztratily svou vojenskou funkci. Mnozí majitelé proto začali v renesančním slohu přestavovat stará sídla nebo stavět sídla nová, pro něž se ujalo pojmenování „zámek“ a která s sebou nesla o poznání větší důraz na pohodlí a společenský status svých obyvatel. Další staletí novověku odsunula hrady jako nepotřebné do pozadí pozornosti i využití. Ty, které nemohly být využity hospodářsky (jako třeba Švihov, jenž sloužil jako sýpka a hospodářský dvůr rodu Černínů) nebo přestavěny na zámek, byly odsouzeny k pozvolnému zániku – často byly rozebrány na stavební materiál pro okolí, a tak zcela či téměř zcela zanikly.

Až po odstupu několika staletí se na počátku 19. století vynořuje romantický zájem o hrady a zejména jejich zříceniny, který se projevuje mimo jiné i v literatuře a výtvarném umění. Můžeme sledovat vznik množství oslavných děl zaměřených na do té doby neobvyklé náměty: osoby ve stavu duševní rozervanosti, osamělosti nebo odcizení; metafyzické bytosti v podobě duchů a démonů nebo pohádkových postav; objekty připomínající zánik, jako jsou hrobky a zříceniny, a také sny a fantazie. Šlechta začala po několika staletích napodobovat středověkou architekturu, a mnohé zámky tak zpětně získaly díky přestavbě v historizujícím slohu vzhled gotických hradů.

A stejně jako se s odstupem času dočkaly estetického ocenění „znovuobjevené“ atributy středověku, lze se setkat také s rehabilitací postupně přežitého romantismu u nastupujících uměleckých generací v současnějším výtvarném umění. Řečeno s jemnou nadsázkou: ruiny a hrady jsou opět v kurzu, stejně tak jako úvahy o vztahu

člověka a přírody a jejich vzájemné závislosti a ovlivňování. Po desítky let trvajícím období společensky-kritického diskurzu kráčejíciho často ruku v ruce s formálně střídmým, konceptuálním pojetím uměleckého díla, se do centra zájmu jednoho z proudů současné výtvarné tvorby dostávají opět „romantické“ ideály emocionálního výrazu, autenticity či spirituality. V rovině materiálového ztvárnění můžeme sledovat tendenci návratu k rukodělným technikám, jako je šití a vyšívání na textil, práce s kovem a dalšími materiály spjatými tradičně spíše s řemeslem než s „vysokým“ uměním. To vše je ovšem často podrobena v průběhu tvorby kriticko-ironické analýze, jíž se jde jen těžko vyhnout v době definované absolutní informovaností o aktuálně probíhajících geopolitických událostech, včetně ničivých dopadů lidského vlivu na planetární ekosystémy. Fascinace romantickým útěkem do polorozpadlých ruin dávno zapomenutých sídel hrdinných bojovníků uprostřed divoké přírody je ve 21. století nutně prodchnuta i určitou sebeironizující linkou uvědomění, že zdánlivě jednoduchý útěk do minulosti nikdy není reálným řešením současných problémů.

Autorky a autoři nastupující generace prezentující svou tvorbu na výstavní intervenci v interiérech hradu Švihov vyobrazují za užití sugestivních barevných tónů i fantaskní stylizace výjevy, které mohou být stejně tak ilustrací medievalistického románu, jako vizuální metaforou pro současnou nostalgii po zdánlivě jednodušším období v historii lidstva. Vybraná díla v mnoha případech vizuálně a esteticky vychází z přírody, zároveň ale zrcadlí lidský svět s veškerou jeho ambiciózností, opulencí a marnivostí. Navazují tak plynule na všechny postupně se vršící významy existující simultánně v realitě dnešního pohledu na hrad jako jeden z historicky specifických fenoménů lidského snažení a touhy po bezpečí, úspěchu, zajištění. A to včetně snahy určitým způsobem se vyvýšit nad ostatní, vyniknout a zanechat za sebou odkaz, který by odolal běhu času. Všechny práce umělkyň a umělců uvedených na intervenci *Bylo nebylo* nabízí vlastní autentické narativy. Dohromady ale vytváří také spleť celek pomyslné alternativní reality hradu v nejrůznějších rovinách jeho symboliky.

**Celková návštěvnost výstavy: 6 467 návštěvníků**

## 5. Café Chalupecký

Ke spolupráci v rámci cyklu Café Chalupecký zveme zejména zahraniční kurátorky a kurátory, teoretičky a umělce, aby se seznámili s českou uměleckou scénou a vytvářeli vlastní interpretace a narativy ve vztahu k českému umění současnosti i nedávné minulosti. Výstupem těchto individuálních badatelských počinů může být přednáška, autorské čtení, menší výstava, promítání či další formáty jednorázových prezentací pro veřejnost. V roce 2021 jsme začali také připravovat sérii videopřednášek, které uvádíme jako online akce, ale jsou poté ke shlédnutí dlouhodobě, a tak oslovují širší diváckou základnu. Přednášky proaktivně nabízíme uměleckým a humanitním školám apod. Pro zahraniční hostky a hosty Café Chalupecký připravujeme na základě jejich individuálních zájmů program návštěv ateliérů, výstav a institucí a zprostředkováváme setkání s místními umělci\*kyněmi, kurátory\*kami a dalšími osobnostmi.

### 5A. Liam J. Murtaugh

18. 5. 2024

Centrum pro současné umění Praha

Liam J. Murtaugh je umělec, kurátor, spisovatel a konzultant. Pochází z Chicaga, v současné době žije ve Vilniusu, Litvě. Od roku 2014 organizuje projekty pod pseudonymem Syndicate – tekutou, nomádkou platformou současného umění produkující výstavy, akce a publikace s dlouhodobými spolupracovníky. Nyní působí jako kurátor rezidencí a veřejných programů v centru Rupert ve Vilniusu.

Před aktuálním angažmá působil jako umělecký ředitel Autarkie ve Vilniusu (2020 až 2023), v minulosti byl také ředitelem londýnského Tenderpixel (2012 až 2014). Liam studoval na Goldsmiths College v Londýně (MFA Fine Art), Kunstakademie v Düsseldorfu a Columbia College v Chicagu (BFA Fine Art and Art History), po předchozím vzdělání v oblasti architektury a designu.

Liam se v Praze setkal s umělkyněmi a umělci podle jeho aktuálních výzkumných zájmů (přesahy umělecké praxe do dalších odvětví, umělectvo provozující kadeřnictví, bary, kluby, květinářství apod.) a také představil svou praxi a rezidenční centrum Ruppert, se kterým SJCH zahájila dlouhodobé partnerství, v rámci své přednášky v Centru pro současné umění Praha.

Akce se uskutečnila v rámci programu Máme otevřeno.

**Celková návštěvnost: 27 návštěvníků**

## 5B. Fatoş Üstek

26. listopadu 2024

Akademie výtvarných umění v Praze

Jaké jsou v současné době možnosti kurátorské a umělecké spolupráce ve vztahu k podpoře uměleckého experimentu a zároveň společenské odpovědnosti? Na příkladech vlastní bohaté praxe Fatos Üstek představí odlišné kurátorské přístupy, které reflektují její snahu o podporu férových a zároveň inovativních metod v současném umění. Fatos Üstek působí jako kurátorka a komisařka pro vznik nových děl pro Frieze Sculpture v Regent s Park v Londýně, a ve své prezentaci představí strategie, které utvářejí velké výstavy současného umění ve veřejném prostoru. Bude se také ptát, jaké jsou výhody a úskalí těsných spoluprací mezi kurátorem\*kou a umělcem\*kyní, a jak zprostředkovat setkání filozofie a umění formou výstavy. Za jakých okolností může kurátorská praxe fungovat jako platforma pro uměleckou inovaci a kdy můžeme mluvit o etickém rozměru kurátorství?

**Fatos Üstek** je důležitým hlasem na současné umělecké scéně, působí v Londýně i po celém světě. Je kurátorkou významných výstav a bienále jako je Frieze Sculpture, Londýn a Cascading Principles Expansions within Geometry, Philosophy and Interference, Oxford a členkou poroty Ceny Jindřicha Chalupického. Byla ředitelkou Liverpool Biennial nebo Roberts Institute of Art, a kromě výstav (Fig-2 50 exhibitions 50 weeks, 2015, ICA) připravila řadu festivalů (Art Night 2017 Londýn, 11. Liverpoolské bienále, 10. Gwangju Biennial, Jižní Korea) a realizací ve veřejném prostoru (Nathan Coley, Liverpool, 2020; Do Ho Suh, Londýn, 2018-20). Je autorkou knih The Art Institution of Tomorrow, Reinventing the Model (2023) a další badatelské a publikační činnosti (Curating Companion, Blackwell, 2020). Věnuje se organizaci seminářů (Miaart Talks, 2018, Milán) a vzdělávacích workshopů (Art Fund Curatorial Workshops, 2015). Je také spoluzakladatelkou organizace FRANK Fair Artist Pay.

Fatoş Üstek se v rámci své návštěvy Prahy a Brna setkala s důležitými zástupkyněmi a zástupci místní umělecké scény, hledala potenciální vystavující pro Frieze Sculpture a další projekty, ale také diskutovala se zástupkyněmi a zástupci spolku Skutek o svém projektu FRANK nebo se zástupkyněmi a zástupci místních uměleckých institucí o vizi publikace The Art Institution of Tomorrow.

**Celková návštěvnost: 34 návštěvníků**



## 6. Islands of Kinship

Název projektu odkazuje ke skutečnosti, že současnou uměleckou instituci můžeme chápat jako jakýsi ostrov, kde lze zkoušet a uplatňovat alternativní způsoby strukturování života a práce a realizovat „utopické“ scénáře akcentující odpovědnost, vzájemnou péči, participaci, rozmanitost a spravedlnost. Kritické (umělecké) instituce jsou často označovány za „sociální spáry“, simulátory alternativních způsobů sociálně-politické konfigurace. Prostřednictvím projektu *Islands of Kinship* propojujeme šest podobně smýšlejících organizací (viz podrobnější informace níže) z různých částí Evropy (Praha, Bratislava, Bitola/Skopje, Kolín nad Rýnem, Helsinky, Riga), které díky své geografické poloze, programovému zaměření či jiným specifickým představují takovéto ostrůvky neortodoxních způsobů myšlení.

Platforma *Islands of Kinship* na základě dlouhodobého sdílení zkušeností, myšlenek a zdrojů umožní všem šesti partnerským organizacím prohloubit své dovednosti, znalosti a kapacity s cílem stát se udržitelnými a inkluzivními subjekty jak na rovině interní, tak externě (směrem k návštěvnicku, externím spolupracovníkům atd.), a s velkým dosahem šířit a sdílet získané výsledky a poznatky. Rádi bychom prostřednictvím tohoto projektu iniciovali mezinárodní diskusi, do které se spolu s námi zapojí umělci a umělkyně a další profesionálové v oblasti umění, další kulturní instituce, nevládní organizace cílící na posilování sociální a environmentální spravedlnosti, veřejné orgány a různé segmenty publika mimo rámec běžných příznivců umění.

Během dvouletého trvání projektu *Islands of Kinship* jsme uspořádaly\* i 21 výstav, 3 festivaly, 1 letní školu a řadu performativních akcí a veřejných programů, jako jsou workshopy a diskuse (celkem více než 40 událostí), rozdělených do čtyř tematických kategorií navržených v grantové žádosti. Všechny tyto programy různými způsoby testovaly nové inkluzivní a udržitelné strategie, vycházející z výměny zkušeností a příkladů dobré praxe mezi zúčastněnými institucemi a našimi spolupracovníky.

Spolupracovaly\* i jsme s širokou škálou nedostatečně zastoupených umělkyně\*ců, kulturních pracovníků a dalších profesionálů, kteří byli nedílnou součástí našich výstav a projektů. Zavedly\* i jsme různé jazykové verze našich textů, včetně textů v jednoduchém jazyce a vzdělávacích materiálů. Zároveň jsme poskytovaly\* i lepší péči, služby a informace jak aktivním účastníkům, tak veřejnosti se specifickými potřebami – od osobní asistence, přes hlídání dětí, až po informace a služby přizpůsobené různým věkovým skupinám, neurodiverzním lidem a mnoha dalším.

Přijaly\* i jsme také různá opatření na podporu udržitelnosti, od praktických řešení ke snižování uhlíkové stopy až po širší veřejné diskuse o roli uměleckých organizací, kulturních pracovníků a zranitelných skupin ve změně klimatu. Veřejně jsme se věnovali naléhavým tématům, jako jsou práva LGBTQIA+ komunit, sexuálních pracovníků, menšin specifických pro jednotlivé země, emancipace původních

obyvatel, práva a postavení kulturních pracovníků, právo na veřejný prostor a možnosti systémové změny, neliberální vlády, dekolonizace, alternativní způsoby života, klimatická spravedlnost, stejně jako přerozdělování moci a zdrojů, solidarita a výměna, a naše společné i specifické vize budoucnosti.

V roce 2024 jsme završili dvouleté trvání projektu a nyní sháníme finance na jeho další fázi. Kromě několika výstav, programů a série podcastů (více je uvedeno níže) uvedených SJCH i našimi zahraničními partnery jsme v tomto roce především uspořádali závěrečné symposium projektu v nizozemském Haagu a na mezinárodní scéně uvedli rozsáhlou publikaci *Islands of Kinship: A Collective Manual for Sustainable and Inclusive Art Institutions*.

Podcastová série věnovaná tématům spojených s ústředním zaměřením mezinárodního projektu Islands of Kinship (IOK) – udržitelnost a inkluze v rámci současného uměleckého provozu a produkce. Série obsahuje osm epizod obsahujících rozhovory s umělkyněmi a umělci, kteří vytvořili v rámci projektu IOK zcela nová umělecká díla, s tvůrkyněmi a kurátorkami programů a profesionály v oblasti přístupnosti i zástupci partnerských institucí.

## 6A. Language Matters: Accessible and Inclusive Communication in Art Spaces

14. června 2024

Stroom den Haag

Program závěrečného symposia projektu Islands of Kinship spojil profesionály z různých oborů, od vizuálního umění, přes témata přístupnosti a zprostředkování až po crip teorii. V rámci symposia byly představeny workshopy, přednášky, projekce, performace, rozhovory s umělkyněmi a umělci a uvedení nové publikace s názvem *Islands of Kinship: A Collective Manual for Sustainable and Inclusive Art Institutions*. Tato kniha je hlavním výstupem dvouletého projektu *Islands of Kinship*, který propojuje šest středně velkých institucí vizuálního umění napříč Evropou (Společnost Jindřicha Chalupického/ Praha, Společnost Júlia Kollera/ Bratislava, Fakulta věcí, které se nedají naučit/ Bitola/ Skopje, Dočasná galerie/ Kolín, Frame Contemporary Art Finland/ Helsinky, Lotyšské centrum pro současné umění/ Riga) v rámci inovativního modelu spolupráce zaměřeného na témata inkluze, příbuzenství a sounáležitosti, demokratické výměny a etiky, emocí a praktických řešení pro udržitelný a spravedlivý chod institucí.

Srdcem projektu IOK byla možnost pro každou z účastnických institucí vytvořit novou pracovní pozici Koordinátorky\*a pro inkluzi a udržitelnost. Vznikla unikátní skupina insiderů zabývajících se tématy přístupnosti, neurodiverzity, sociální spravedlnosti, ekologické udržitelnosti a genderové diverzity. Koordinátorstvo pracovalo jak

v místním kontextu své organizace, tak se zapojovalo do mezinárodní a intersekcionalní výměny jako součást sítě. Texty Koordinátorek\*ů, vedle textů kurátorstva projektu a jejich blízkých spolupracovnic\*íků, tvoří obsah publikace. Chápeme je jako výzvu k širší diskusi, jako nástroj sdílení toho, kam jsme se dosud dostali, s vědomím, že to může být teprve začátek našich pokusů o položení základů pro umělecké instituce, které nejen přežijí tyto hluboce těžké časy, v nichž se nacházíme, ale také vytvoří základ pro pozitivní a možná radikální změnu.

## **Program symposia**

### **Workshop 1: *Crippling Communication* od Isy Hukka**

Pro Isu Hukka je přístupnost výchozím bodem pro lidskost, spojení a komunikaci pro všechny typy komunity. Jejich metody vycházejí z realit crip a jsou univerzálně aplikovatelné. V jejich workshopu *Crippling Communication* nás Hukka pozval\*a ke kolektivnímu přehodnocení tématu přístupnosti.

### **Workshop 2: Paulina Seyfried**

Workshop Pauliny Seyfried povzbudil ke společné reflexi mocenských dynamik (jazyka) v umělecké sféře. Diskutovaly\*i jsme jazyk nejen jako bariéru, ale také ve vztahu k jeho ambivalentní roli jako příležitosti pro sociální vzestup.

### **Rozhovory s umělkyněmi a projekce Alžběty Bačíkové a Sarah van Lamsweerde**

Prezentace Alžběty Bačíkové se zaměřila na její audiovizuální projekty o reprezentaci identity v umění a přístupnosti, otevřela diskusi o privilegiích, zaměřenou na viditelnost nebo zesílení určitých hlasů v umělecké produkci.

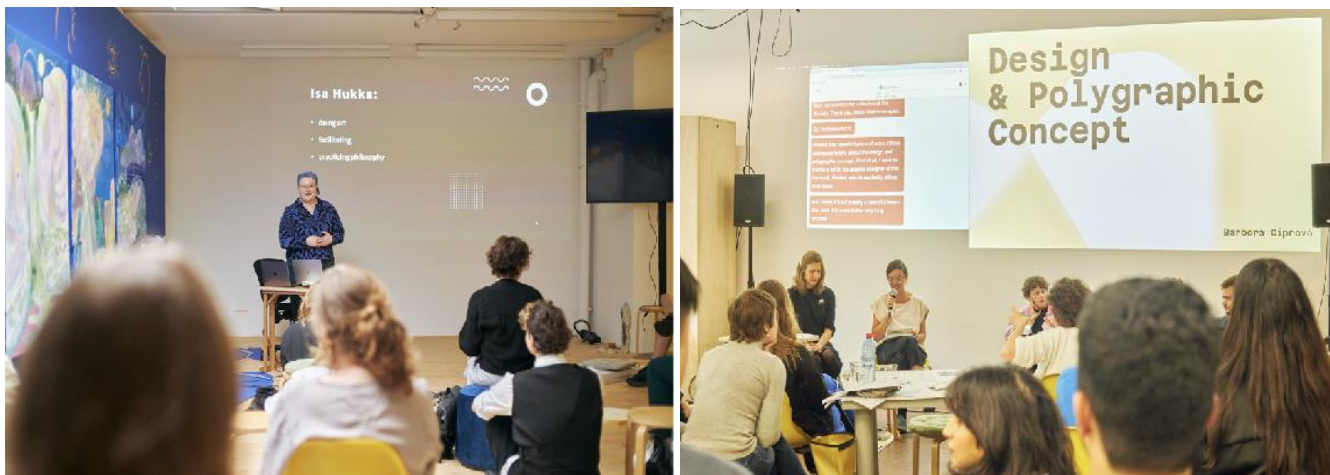
Sarah van Lamsweerde představila svou experimentální uměleckou praxi, která začleňuje ústní tradice, neznámé jazyky a znevýhodněné smysly do performancí, instalací a publikací.

### **Performativní přednáška Ludmily Rodrigues**

Pro tuto zvláštní příležitost vytvořila Ludmila Rodrigues prostorovou intervenci pro jednu z místností Stroom, kde jsou návštěvnick\*íci zvány\*i zpomalit a zažít snížení sensorických podnětů.

**Uvedení publikace *Islands of Kinship* následované panelovou diskusí**  
Vrcholem akce 14. června bylo uvedení publikace *Islands of Kinship: A Collective Manual for Sustainable and Inclusive Art Institutions*.

### **Večeře s poslechovou seancí Katayoun Arian**



Fotodokumentace program v Haagu

## 6B. Publikace *Islands of Kinship: A Collective Manual for Sustainable and Inclusive Art Institutions*

Hlavním výstupem projektu je publikace *Islands of Kinship: A Collective Manual for Sustainable and Inclusive Art Institutions*. V této publikaci reflektuje unikátní skupina kurátorek a kurátorů, umělkyň a umělců a odbornic a odborníků zapojených do svých organizací jako koordinátoři inkluze a udržitelnosti sociální a environmentální

odpovědnosti v umělecké a institucionální praxi z teoretických, politických a praktických perspektiv. Prostřednictvím esejí, myšlenkových map, kodexů chování a seznamů principů a doporučení se věnují otázkám, jako je přístupnost, spravedlivé zastoupení a participace. Kromě těchto příspěvků publikace představuje také umělecké projekty prezentované na výstavách a veřejných programech v rámci Islands of Kinship. Publikace je spoluvydaná a distribuovaná prestižním nakladatelstvím Mousse Publishing a také distribuovaná ve všech zemích příjemcích jednotlivými institucemi. Získala široký mezinárodní zájem.

Publikace byla uvedena během křestů a doprovodných programů v zemích všech partnerských institucí, a kolektivně také v rámci výše zmíněného symposia v Haagu. SJCH publikaci prezentovala v rámci doprovodného programu výstavy *Velký zlatý voči* v galerii GAMPA v Pardubicích, na přednášce Barbory Ciprové v rámci GHMP Art Book Fair, během přednášky s názvem *Spříznění volbou: spolupráce jedné umělecké instituce a zájmové komunity* realizovanou ve spolupráci s Kulturně komunitním centrem ART na Praze 7, a také v rámci konání výstavy Ceny Jindřicha Chalupického v Moravské galerii v Brně.



Fotodokumentace publikace

## 7. Další program

Společnost Jindřicha Chalupického uspořádala mimo hlavní program také několik doplňujících aktivit, zejména zaměřených na práci s komunitami a inkluzi.

### 7A. Spříznění volbou: vztah jedné umělecké instituce a zájmové komunity

12.11. 2024

Kulturně komunitní centrum ART

Organizace Společnost Jindřicha Chalupického (SJCH) a Kulturně komunitní centrum ART (KKC ART) spojily v roce 2023 síly, aby budovaly dlouhodobý vztah mezi uměleckou institucí a místní komunitou seniorek a seniorů se zájmem o výtvarnou tvorbu a současné umění.

Během tohoto období jsme s komunitními členkami\*členy spolupracovali na několika projektech. Jedním z nich byla publikace s názvem *Islands of Kinship: A Collective Manual for Sustainable and Inclusive Art Institutions* (Kolektivní manuál pro udržitelné a inkluzivní instituce), kterou editorský a autorský kolektiv SJCH připravil a vydal v mezinárodní spolupráci. Šest výtvarnic, které se sdružují v centru ART, se na něm podílelo také, a to autorským zpracováním záložek.

Během první společné akce pro veřejnost v KKC Art jsme seznámily\* veřejnost s naší činností, prezentovaly\* a především oslavily\* výsledky této spolupráce. Zároveň jsme tuto příležitost využily\* k dialogu o inkluzi a participaci v umění.

**Celková návštěvnost: 19 návštěvníků**

### 7B. Psychogeografie. Jak vnímat město, nechat se vést pocity a poetikou prostoru, filozofie situacionismu a odbočky z obvyklých cest

11. 4. 2024, Kulturně komunitní centrum ART

Druhou přednáškou v KKC ART v tomto roce zajištěnou SJCH byla přednáška Michala Klodnera, umělce působícího na poli vizuální a audiovizuální performance a nezávislého filmu. Přednášející nastínil pojetí psychogeografie, jak ji definoval Guy Debord a francouzští situacionisté. Ta objevuje specifické účinky geografického prostředí, ať už vědomě organizovaného či ne, na emoce a chování lidí. Poukázal na to, jak bezúčelná procházka městem se všudypřítomnými fotografickými

a komunikačními zařízeními vytváří síť ambientní inteligence spojující reálný lidský svět s vnitřním datovým prostorem, a jak je naše paměť přímo napojena na povrch nebo mapu města. Autor se v přednášce zamýšlel, jaký druh vrstev v prostoru vytváříme a přibližoval vizualizaci, kterou můžeme vytvářet prostřednictvím fotoaparátů a komunikačních zařízení, k měkké architektuře. Cílem bylo publiku zprostředkovat představu, jak jsme bio-mapováni do architektonických a mediálních prostorů, kde vzory pohybu, řeči nebo emocí formují rytmy a melodie našich životů. Součástí přednášky byla aktivita se vzpomínkovou mapou, na kterou členky a členové komunity mohli označit místa, která pro ně nesou zvláštní význam, ať už kvůli osobním prožitkům, či z hlediska kolektivní paměti.

**Celková návštěvnost: 21 návštěvníků**

## 7C. Představení knihy Islands of Kinship: Collective Manual for Inclusive and Sustainable Art Institutions

29. 6. 2024, Galerie města Pardubice | Automatické mlýny

Editorky představily publikaci, která je výstupem dvouleté mezinárodní spolupráce partnerských organizací projektu Islands of Kinship a jež shrnuje zkušenosti s institucionální reformou v uměleckých institucích směřující k inkluzivnímu a udržitelnému fungování. Prezentace se zúčastnily členky Kulturně komunitního centra ART, s kterým Společnost Jindřicha Chalupického dlouhodobě spolupracuje v rámci institucionální reformy a také inkluzivních veřejných programů. Jedná se o centrum sdružující zejména seniory a seniorky a neurodivergentní osoby. Výtvarnice Marcela Capoušková, která vytvořila autorský návrh na knižní záložku k publikaci, mluvila o procesu tvorby svého návrhu a reflektovala na význam a přínos spolupráce komunity se SJCH. Jiřina Šedivá a Šárka Brabcová podobně hodnotily své zkušenosti se zapojením se do veřejných programů k výstavě Seno, Sláma, Skládka, a CJCH 2023. Lektor výtvarných kurzů v KKC ART, Antonín Kopp, který vede kurzy s těmito seniorkami, mluvil o obecnějších otázkách vztahu komunity a umělecké instituce a participaci v umění.

**Celková návštěvnost: 142 návštěvníků**

## 7D. Debata s Fatos Üstek o institucích budoucnosti a férových odměnách (ve spolupráci se Spolkem Skutek, GHMP a NCSU)

27. listopadu 2024

Centrum pro současné umění Praha

**Moderátorka:** Hana Janečková

Ve světě mnohačetných krizí otevírá kurátorka Fatoş Üstek téma budoucnosti uměleckých institucí a zkoumá jejich inovativní modely fungování. Důraz při tom klade na inkluzivitu, udržitelnost a odolnost. Üstek stojí za iniciativou FRANK Fair Artist Pay, která prosazuje spravedlivé ohodnocení práce v uměleckém sektoru. Ve své nové knize popisuje také změny, kterými bude muset galerijní provoz projít, aby si v budoucnu zachoval svůj společenský status a relevanci.

**Celková návštěvnost: 25 návštěvníků**



## 8. Cena Jindřicha Chalupického 2024

Cena Jindřicha Chalupického je nejprestižnější nezávislou cenou pro současné výtvarné umění v České republice. Se svou již téměř pětaticetiletou historií jde navíc o nejstarší kontinuálně pořádanou cenu svého druhu v zemích bývalého východního bloku. Historie ceny a dlouhý seznam umělkyň a umělců, kteří jí prošli, jakož i členů poroty nebo organizátorů a patronů z řad SJCh, svědčí o výjimečném postavení Ceny Jindřicha Chalupického v porevoluční české kultuře a může v mnoha ohledech sloužit jako referenční bod pro zkoumání naší nedávné minulosti i interpretaci současnosti. Cena se každoročně těší intenzivnímu zájmu odborné i široké veřejnosti, slouží jako lakmusový papírek i spouštěč diskusí na umělecké scéně i v masových médiích. Díky soustavné činnosti týmu Společnosti Jindřicha Chalupického se pak Cena stává v posledních několika letech také možným vstupním zdrojem informací pro odborníky a instituce ze zahraničí. Cena prochází kontinuálním, sebekritickým vývojem v reakci na aktuální společenské proměny a potřeby umělecké scény, namísto uzavírání se do neměnného formátu. Cena Jindřicha Chalupického je udělována za mimořádnou uměleckou tvorbu v oboru vizuálního umění. Je určena nastupující generaci umělkyň\*ců, jejichž dílo má potenciál dlouhodobě obstát v kontextu české i mezinárodní umělecké scény a ztělesňuje po obsahové a formální stránce výjimečný postoj.

**Počet návštěvníků (účastníků) celkem: 1 978** (*údaj ke konci roku 2024, výstava trvá do 23.2.2025*)

### 8A. Shrnutí 35. ročníku Ceny Jindřicha Chalupického

V roce 2024 se velká část aktivit Společnosti Jindřicha Chalupického přesunula do Brna, a to díky již tradičnímu střídání místa konání výstav laureátstva a zahraničního hosta Ceny Jindřicha Chalupického mezi Prahou, Brnem a Ostravou. Dlouhodobou spoluprací s Moravskou galerií v Brně obnovila Společnost Jindřicha Chalupického v roce 2015 s cílem o decentralizaci svých aktivit. Ty v posledních letech směřují také pravidelně do regionů (např. programovou linií Intervence) a do zahraničí. Cena Jindřicha Chalupického prošla v posledních letech také poměrně výraznou změnou pravidel, která se již druhým rokem ukazuje jako velmi vítaná ze strany participujících umělkyň a umělců, a získáváme stále více pozitivních reakcí i od veřejnosti. Cena je v současnosti udělována třema laureátům/kám (či kolektivům) bez věkového limitu. Rozhodující je nadále kvalita dosavadní práce, působení na umělecké scéně České republiky a kariéra ve fázi tzv. etablování se. Díky postupné restrukturalizaci pravidel CJCH může laureátstvo těžit z větší finanční, mediální i kurátorko-produkční podpory.

V roce 2024 jsme naplnili program předložený v žádosti a věříme, že se naše aktivity spojené s Cenou Jindřicha Chalupického podařilo místnímu publiku kvalitně

představit. Média ročník CJCH 2024 a výstavu v Moravské galerii v Brně reflektovala výjimečně pozitivně. V rámci výstavy vznikla řada doprovodných programů mj. i ve spolupráci s lektorským oddělením MG v Brně. Zorganizovali jsme opět také již tradiční dvoudenní program Jury Meeting, během kterého do Brna zavítala mezinárodní porota složená z předních zahraničních kurátorů a Zahraniční hostkou se nakonec stala umělkyně Selma Selman.

## 8B. Výstava Cena Jindřicha Chalupického 2024 v Moravské galerii v Brně

7. 11. 2024–23. 2. 2025

Moravská galerie - Pražákův palác, Brno

**Laureáti\*ti:** Oskar Helcel, Judita Levitnerová, No Fun Kolektiv

**Kurátoři\*ky:** Ondřej Chrobák a kurátorský kolektiv SJCH (Barbora Ciprová, Veronika Čechová, Tereza Jindrová, Karina Kottová)

**Produkce:** Ondřej Houšťava, Zuzana Šrámková

**Komunikace:** Veronika Čechová, Kristýna Sudková

**Programy pro veřejnost:** Nikola Ludlová ve spolupráci s kolektivem SJCH

Výstava Ceny Jindřicha Chalupického v roce 2024 představila výsledky celoroční práce výše představených umělkyň a umělců pod kurátorským vedením Ondřeje Chrobáka z Moravské galerie v Brně a kurátorského kolektivu Společnosti Jindřicha Chalupického. Ve výstavních prostorách Pražákova paláce je do druhé poloviny února 2025 k vidění monumentální tapiserie a instalace Judity Levitnerové, třídílná videoinstalace Oskara Helcela a herní prostředí No Fun Kolektivu. Architektonické řešení výstavy připravily Magdalena Uhlířová a Adéla Vavříková (studio ruina.office). Jejich návrh přinesl do výstavy nečekanou vrstvu – architektky společně s kurátorským kolektivem přemýšlely\* i, jak se vypořádat s výstavními panely, které sice umožňují v galerii využít víc stěn a pro některá díla utvářejí kontrolovatelnější světelné podmínky, ale také blokují okna původně bytových prostor a přirozené světlo, které by do výstavy mohlo proudit. Namísto neekologického bourání a opětovné stavby panelů se kurátorský kolektiv spolu s architektkami rozhodl vzít tuto vrstvu výstavního prostoru do hry a ukázat diváctvu, co je vlastně za ní. Díky zrcadlům rozmístěným na různých místech výstavních prostor se diváčkám a divákům odkrývaly nové pohledy na zadní strany panelů, na nichž byla instalována historická díla ze sbírek Moravské galerie. Výstava byla již tradičně doplněna o expozici video profilů z produkce umělecko-dokumentární platformy Artyčok.tv tematizující uměleckou praxi všech vystavujících.

## 8C. Výstava Selmy Selman: Skrze plameny

7. 11. 2024 – 23. 2. 2025

Moravská galerie - Pražákův palác, Brno

**Kurátorka:** Veronika Čechová ve spolupráci s Nikolou Ludlovou

**Produkce:** Ondřej Houšťava, Zuzana Šrámková

**Komunikace:** Veronika Čechová, Kristýna Sudková

**Programy pro veřejnost:** Nikola Ludlová ve spolupráci s kolektivem SJCH

Selman v posledních letech patří mezi stálice globální scény současného výtvarného umění. Po studiích v Amsterdamu a New Yorku své projekty prezentovala mimo jiné také na nejznámější mezinárodní diskurzivní výstavě současného umění documenta v německém Kasselu či na putovní přehlídce Manifesta. Ve svých dílech hojně odkazuje na kulturní, politické i společenské reálie a problematické vzorce chování v Bosně a Hercegovině, zemi svého původu, zejména v otázce postavení žen ve společnosti a vztahu k romské minoritě, k níž autorčina rodina náleží. Ohrazuje se vůči genderovým, rasovým a dalším kulturně zakódovaným předpokladům o své identitě a životní zkušenosti, vzdoruje jim a vymezuje se vůči prvoplánovým očekáváním, jak by se jako žena měla chovat. Na výstavě v Moravské galerii v Brně byly k vidění videozáznamy dvou performancí. Mercedes Matrix (2020) a *Nemáte ani tušení (You Have No Idea)*, doplněné o instalaci z obrazů na kusech kovového odpadu.

## 8D. Doprovodná publikace – výstavní katalog

Autorkou grafického zpracování katalogu je Lê Thị Hoài, která zvolila dominantní vizuální prvek v podobě růžového pracovního nářadí. Reagovala tím na různé formy angažovanosti objevující se v dílech trojice laureátek\*ů. Ty vnímala jako nástroje jakési soft power / jemné síly pro společenskou diskuzi, hledání možných cest proměny apod. Vznikla tedy sada nářadí či symbolů s pracovním názvem „Toolkit for soft power“, která se v různých obměnách objevila nejen v designu katalogu, ale i v rámci vizuální identity ročníku CJCH 2024. Fotodokumentace vystavených děl byla v katalogu zpřístupněna hravou formou v podobě samolepek. Návštěvnictvo si tak mohlo podle svého uvážení symbolicky nainstalovat umělecká díla do výstavních prostor Moravské galerie, anebo si fotografie děl uložit do svého vlastního alba mezi jiné sběratelské kartičky.

**Náklad katalogu:** 1 500 ks

## 8E. Doprovodné programy

Ve spolupráci s edukačními odděleními partnerských institucí připravujeme ke každému ročníku sérii doprovodných programů pro veřejnost. Jde zejména o komentované prohlídky s kurátorkami, umělkyněmi a umělci i dalšími odborníky (z nichž některé jsou tlumočené do znakového jazyka a pro většinu z nich zajišťujeme hlídání či program pro děti), herny a dílny pro rodiny s dětmi, programy pro seniory, edukační programy pro školy a další projekty určené specifickým cílovým skupinám. Ve spolupráci se zahraničními hosty chystáme artist talks představující dosavadní vybrané realizace, popřípadě promítání kontextualizující jejich práci apod. Vstupné na výstavy a doprovodné programy je zpravidla zdarma (pokud to umožní partnerská výstavní instituce) nebo symbolické a umožňuje tak účast nejširší veřejnosti.

K Ceně Jindřicha Chalupického 2024 se uskutečnil (a v průběhu měsíce února 2025 ještě uskuteční) tradičně bohatý doprovodný program: komentované prohlídky, prezentace laureátstva, diskuse ad. Důležitou část doprovodného programu tvořil také **diskurzivní program k výstavě zahraniční hostky Selmy Selman**, jehož součástí byla **přednáška Tamary Moyzes** na téma uměleckého aktivismu. Důležitou součástí bylo představení nového **experimentálního projektu art mediátorství** (zprostředkování) osobami mimo odborný výtvarný diskurz oslovenými a vyškolenými Nikolou Ludlovou působící ve Společnosti Jindřicha Chalupického jako koordinátorka pro inkluzi a udržitelnost.

Již v den vernisáže se uskutečnilo několik doprovodných programů, a to zejména **komentované prohlídky** k výstavě CJCH 2024 i zahraniční hostky a **workshopy pro děti** rozvíjející inspirativní a hravou formou vystavené projekty. Dalším důležitým bodem v doprovodném programu byla pak již tradiční akce **Jury Meeting**, která zahrnovala celou škálu programů pro veřejnost od komentované prohlídky s paralelním hlídáním pro děti a **čtením z nové publikace SJCH** o podobách rodiny, přes **křest odborné publikace** kurátorky Fatoş Üstek, jedné z aktuálních porotkyň Ceny Jindřicha Chalupického, či **oborového sympozia** na téma (ne)možnosti uchování vlnařských řemesel v lokálním kontextu včetně techniky Art Protis, rozvíjející laureátský projekt Judity Levitnerové.

Stejně jako v roce 2023, i v roce 2024 SJCH zajišťovalo, v rámci budování vztahů mezi SJCH a místní komunitou, ze svých zdrojů lektorku a lektora pro veřejný přednáškový program KKC ART. 19.3.2024 měla v centru přednášku koordinátorka inkluze a udržitelnosti, Nikola Ludlová, která představila institucionální dějiny Ceny Jindřicha Chalupického v kontextu společenských změn a domácích i globálních výzev. Na proměnách pravidel v posledních letech, jejichž cílem bylo otevřít příležitosti většímu spektru umělců a umělkyně a opustit ideu soutěže, problematizovala praxi oceňování umění a otázku sociální spravedlnosti uměleckého provozu. S ohledem na probíhající transformaci instituce hovořila o tom, jak se tyto změny promítají do činností a realizace projektů a do vztahů nejen se spolupracujícími umělci a umělkyněmi, ale zejména také s publikem.

## **Celková návštěvnost doprovodných programů k 31. prosince 2024: 804 návštěvníků**

### **8F. Složení a vyjádření mezinárodní poroty pro rok 2024**

**Charles Esche**, kurátor, spisovatel a ředitel Van Abbemuseum v Eindhovenu

**Hana Janečková**, kurátorka, teoretička a pedagožka působící na Akademii výtvarných umění v Praze

**Valentinas Klimašauskas**, ředitel Centra pro současné umění ve Vilniusu, Litva

**Marika Kupková**, kurátorka a teoretička

**Srač Sam**, umělkyně a kurátorka galerie Sam 83

**Fatoş Üstek**, nezávislá kurátorka a spisovatelka působící ve Velké Británii a Turecku

Prohlášení:

*"Specifický důraz jsme kladli na zprostředkování široké škály postupů, proto jsme vybrali umělce a umělkyně pracující s objekty a textilem, stejně jako s videem nebo počítačovými hrami. Domníváme se, že všechny tři pozice prohlubují zkoumání současných forem sociální angažovanosti a aktivace, preindustriálních a postindustriálních tradic a kritických postojů k regenerativním postupům v lidmi vybudovaném prostředí."*

**Oskar Helcel** prokazuje ve své práci cit pro filmový jazyk, kterým kriticky zachycuje téma architektury v pozdním kapitalismu. Jeho smysl pro zachycení atmosféry a situací prostřednictvím kamery, autentická a přirozená performance a obrazové montáže odkrývají jednotlivé vrstvy zkoumaného problému i jeho složitost. V jeho performativních videoesejích se tak zobrazuje komplexnost tématu tzv. „developerismu“, který autor vnímá jako nástroj na reprodukování kapitalismu, privatizaci města za účelem zisku a gentrifikace.

**Judita Levitnerová** se ve své práci vrací k tradici, řemeslu i otázce problematiky „ženských prací“. Její práce s textilem je kreativní a promyšlená. Ve své praxi přímo odkazuje na období českého informelu, ze kterého čerpá autentický přístup k dílu. V tvorbě ale neopomíjí ani aspekty jako je ekologie, nadměrná spotřeba textilu nebo neetické pracovní podmínky. Sama si vybírá cestu tzv. „pomalého umění“, s čímž se pojí i otázka po dočasnosti a trvalosti daného díla. Svá textilní díla umísťuje do veřejného prostoru, kde ve způsobu instalace využívá svůj smysl pro hravost.

**No Fun Kolektiv** je umělecký a výzkumný queer videoherní kolektiv působící v kontextu střední a východní Evropy. Svými aktivitami a tvorbou nabourává stereotypy počítačových her a jejich cílem je začleňování potlačovaných perspektiv. Porota ocenila jejich schopnost vnášet digitální technologie do sociálního kontextu. Herní narativ využívají jako prostředek vytváření nových alternativních a emancipačních

prostředí. Svou tvorbou ukazují, jak lze přistupovat k rozmanitosti a jak je důležitá pro každou společnost, její každodennost a fungování.

## 8G. Ocenění pro laureátky a laureáty

- rozpočet na vznik nového díla či projektu ve výši 60 000 Kč zajištění architektonického a technického řešení výstavního projektu
- autorský honorář ve výši 20 000 Kč a finanční příspěvek na celoroční tvorbu ve výši 10 000 Kč měsíčně (resp. honorář ve výši 40 000 Kč a 15 000 Kč příspěvek v případě kolektivu)
- profesionální spolupráce na adjustaci a vystavení díla v jedné z partnerských institucí (Moravská galerie v Brně, Národní galerie Praha, PLATO Ostrava)
- celoroční kurátorská a produkční spolupráce na vzniku díla
- profesionální foto a videodokumentace díla
- možnost workshopů a konzultací s odborníky na různé umělecké postupy a techniky
- možnost ateliérového zázemí
- propagace autorské tvorby v odborných i obecných médiích
- odborné konzultace s mezinárodní porotou CJCH
- mezinárodní networking v rámci sítě zahraničních partnerských institucí a kontaktů Společnosti Jindřicha Chalupického
- „studio visits“ se zahraničními kurátorkami a kurátory v rámci programu Café Chalupický
- propojení se zahraničními profesionály skrze síť Českých center
- podpora dalších autorských projektů a tvorby v následujících letech
- zajištění rezidenčních pobytů po ukončení aktuálního ročníku CJCH
- zařazení se do prestižní databáze umělkyň a umělců, kteří prošli CJCH a o které i v následujících letech SJCH „pečuje“ - ve smyslu nabídek spolupráce v zahraničí i u nás apod.

Po vyhlášení jmen laureátek a laureátů v únoru 2024 nastala fáze konzultací s týmem Společnosti Jindřicha Chalupického a hledání optimálních možností technické realizace plánovaných projektů s architektkami výstavy. Kromě samotné práce na nových výstavních projektech se laureátky a laureáti také zapojili do komunikace s odbornými médii, která v průběhu roku přinášela důležité výstupy osvětující jejich individuální tvůrčí přístupy veřejnosti. Na konci listopadu se pak laureátstvo setkalo s mezinárodní porotou, která je do Ceny vybrala a která jim poskytla hloubkovou zpětnou vazbu k nově vytvořeným dílům prezentovaným na společné výstavě.

## 8H. Divácké ocenění

V rámci výstavy Ceny Jindřicha Chalupického mají divačky a diváci možnost napsat komukoli z participujících umělkyň a umělců svou zpětnou vazbu, za co konkrétně

oceňují jejich práci na společné výstavě. Nejedná se tedy o soutěžní formát, ale způsob, jak ohodnotit díla na výstavě, tentokrát samotnou veřejností. Každoročně vnímáme, že Divácké ocenění je pro laureátky a laureáty velmi důležitou zpětnou vazbou. Návštěvnice a návštěvníky výstavy k napsání zpětné vazby motivujeme soutěží o předplatné časopisu Art+Antiques, s nímž máme dlouhodobě uzavřené mediální partnerství.

## 8I. Dlouhodobá spolupráce s komunitami

V rámci dlouhodobého budování vztahu s komunitami v centru i regionech jsme zapojovali tyto skupiny i letos do našich doprovodných programů k výstavě CJCH 2024. 30.11.2024 se doprovodného programu účastnila skupina čtyř seniorek (Alena Prosečová, Alena Kunčíková, Eva Dobiášová a Šárka Brabcová) z Kulturně komunitního centra ART, sídlícího na Praze 7. Jedná se tedy o komunitu z čtvrti, kde má sídlo i SJCH. Cesty se účastnil také Antonín Kopp, lektor výtvarných kurzů v KKC ART, který s námi v roce 2024 koordinoval produkci výtvarných autorských návrhů na záložky do publikace *Collective Manual for Inclusive and Sustainable Art Institutions* a který je zapojen také do nejnovějšího projektu s touto skupinou jako lektor, a to je art mediace. Dvě účastnice této čtyřčlenné skupiny byly právě autorky těchto výtvarných návrhů. Jejich pozvání na doprovodný program bylo jednak motivováno snahou udržovat vztah mezi námi a touto komunitou, ale účast dvou z nich byla zamýšlena také jakou součástí přípravy na art mediaci. Dvě členky této skupiny totiž budou ve dvojici realizovat 22.2.2025 komentovanou prohlídku k výstavě laureátstva. Součástí jejich přípravy tedy je účast na komentované prohlídce s kurátorkami k výstavě CJCH 30.11.2024, workshop v lednu 2025 s koordinátorkou pro inkluzi a udržitelnost, Nikolou Ludlovou, a Antonínem Koppem a jejich domácí samostatné studium.

Ze stejného důvodu jsme na doprovodný program pozvali dřívější i nové členky romské skupiny (Markéta Bártová, Edita Stejskalová, Amálie Stejskalová, Květoslava Podhradská). Jedná se o ženy působící v kultuře a romském hnutí z Prahy, Ostravy a Brna. Edita Stejskalová je lidskoprávní aktivistka, která již v minulosti spolupracovala se SJCH i ostravskou galerií PLATO jako content provider (přednášející, debatérka moderátorka), nebo jako spoluscénaristka a protagonistka filmu umělkyně Alžběty Bačíkové. Květoslava Podhradská je romská spisovatelka, které romské nakladatelství KHER vydalo samostatnou publikaci a rovněž publikovalo její texty v několika antologiích prezentující tvorbu romských spisovatelek a spisovatelů. Markéta Bártová je historička a také pracovnice Národního filmového archivu. S Nikolou Ludlovou spolupracuje na výzkumném projektu, podpořeném Státním fondem kinematografie, *Romové v nonfikčním filmu ve sbírce NFA (1918–1993)*. Z této skupiny se přípravy na art mediaci zúčastní teprve 15-letá studentka Amálie Stejskalová.

V návaznosti na téma výstavy zahraniční hostky Selmy Selman jsme připravili výtvarnou dílnu pro děti a dospělé. Aktivitu realizovali lektor edukačních programů

Moravské galerie Robert Spurný spolu s koordinátorkou pro inkluzi a udržitelnost SJCH, Nikolou Ludlovou. V rámci spolupráce s lokálními neziskovými organizacemi, jsme se spojili s NERO kolektivem, jež se věnuje organizaci různých volnočasových aktivit pro děti žijících na brněnských ubytovnách. Programu se také účastnili v rámci naší spolupráce s touto komunitou, čtyři seniorky a lektor výtvarných kurzů, jež se setkávají v Kulturním komunitním centru ART v Praze 7. Během výtvarné dílny se tak potkaly a společně tvořily děti z vyloučených lokalit v Brně, seniorky a další děti s dospělými, kteří dílnu navštívili na základě propagace akce.

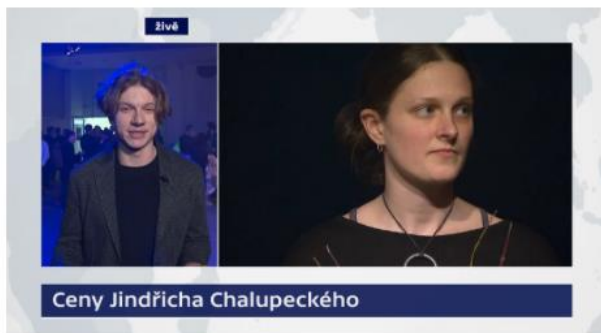
K výstavě Selmy Selman se také tematicky vztahovala odborná přednáška umělkyně a zakladatelky výstavního prostoru ArtivistLabu Tamary Moyzes. Moyzes se ve své prezentaci zaměřovala na otázky dekolonizace současného umění a zejména reflexi, vystavování a aktualizaci umění romské menšiny. Tvorbu současných romských umělců a umělkyně nahlížela z hlediska umělecké a kurátorské praxe a politiky identity. Poskytla historický přehled dosavadních pražských výstav současného umění s účastí romských umělců, prezentovala výstavní projekty zaměřené na aganžované romské umění pražského Artivist Labu a tvorbu umělecké skupiny Romane Kale Panthera (Romští černí panteři).

Během programu bylo zajištěno hlídání dětí v herním koutku.



## 9 Mediální výstupy

### Události v kultuře



# Laureáty Chalupeckého ceny zajímají ženské práce, developerismus i videohy



Laureáty Ceny Jindřicha Chaloupeckého 2024 (od vlevo doprava): Oskar Helcel, Judita Levitnerová a No Fun Kolektiv. Ocenění za práci Oskara Helcela výtvarně a ženských prací Judity Levitnerové a videohy No Fun Kolektivu.

Laureáty Ceny Jindřicha Chaloupeckého jsou mladí umělci a fotograf Oskar Helcel, výtvarnice Judita Levitnerová a umělecký a fotograf No Fun Kolektiv. Ocenění za práci Oskara Helcela výtvarně a ženských prací Judity Levitnerové a videohy No Fun Kolektivu.

„Ozvěny umění a umělců se pohybují v hodné šířce výrazných prostředků, od tvrdě tvorství až třeba po počítačové hry. Myšlen, že společným stanovem, že umělcům musí jít, co se kolem nás děje, a výrazem uměleckým. Mám se vyjadřovat k životu, k tomu, co dělá, a třeba kontrifikace mrtvého prostoru, developerismus, taková ženská práce nebo i ten postoj k ženským stereotypům, uvidíte třeba u Společnosti Jindřicha Chaloupeckého Karina Kottová.“

Chalupeckého cena výtvarníka dříve pět finalistů, z nichž vždy jeden laureát. Už několik let ale z účastníků umělců není vyhlášen žádný vítěz, ocenění jimi jsou už finalisté. Jejich počet se letos zvýšil na tři umělce či umělecké kolektivy. Patří rovněž věkové omezení pětiašticetilet.

V případě Oskara Helcela porota ocenila jeho politický a kritický postoj k architektuře a její interpretaci. „Jeho zaměření na to, jak nové architektonické přístupy rozšiřují společnost prostřednictvím privilegií, je mimořádně zajímavé. Má stejný cit pro filmový jazyk a ve svém stylu a instancích zároveň ukazuje jeho složitost a mnohostrovnost.“



Oskar Helcel: HRAČ 1, videoinstalace, perforovaná fólie, instalace v roce 2022, 2023, 2024, 2024.

Judita Levitnerová se ve své práci vrací k tradici, femesu i otázce problematiky ženských prací. Její práce a textilium je kreativní a promyšlené. Pořadí poroty přímo odkazuje na období českého informelu, ze kterého čerpá autentický přístup k dílu. V tvorbě ale neopomíná ani aspekty, jako jsou ekologie, nadměrná specifika textilu nebo netické pracovní podmínky. Svá textilní díla umísťuje do veřejného prostoru, kde se způsobu instalace vyzývá svůj smysl pro hravost.



No Fun Kolektiv: HRAČ 2, videoinstalace, perforovaná fólie, instalace v roce 2022, 2023, 2024, 2024.

No Fun Kolektiv je umělecký a výzkumný queer videoherní kolektiv působící v kontextu umění a výhledu Evropy. Společně aktivují a tvoří multimedialní stereotypy počítačových her. Porota vyzdvihla jejich schopnost vnášet digitální technologii do sociálního kontextu.

I rukám poroty bylo doručeno celkem 128 portfolií, dosud nejvyšší počet v historii odměnění ceny. Odměnění porota ocenila vysokou kvalitou prací, které zahrnovaly širokou škálu postupů a přesahem z výtvarného umění do divadla, filmu, femesu, designu a hudby.

„Znovu kromě spolupráce na realizaci a výtvarné novotě díla a související autorské, produkční, finanční a propagační podpory získají laureáti také celoroční stipendium.“

**Cena Jindřicha Chaloupeckého**  
Cena Jindřicha Chaloupeckého byla založena v roce 2000 v iniciativě Věroslava Havla, Jiřího Holého a Theodora Tobiáše. Cílem ocenění nespojuje jenom praktické českého umění a kritika výtvarného umění a literatura, umění v rámci je upravené na laičtí, originální a aktuální pojetí v současném výtvarném a vizuálním umění a otevřít jej širší veřejnosti.

Table with columns: Jméno, Adresa, Kontaktní informace, Webové stránky, E-mail, Telefon, Facebook, Instagram.

## artalk

# Cenu Jindřicha Chaloupeckého 2024 získali Oskar Helcel, Judita Levitnerová a No Fun Kolektiv

9. 2. 2024 | Artalk | Informace

Porotu zaujala úroveň všech prací, rozmanitost postupů a jejich přesah z výtvarného umění do dalších uměleckých oborů



Laureáty Ceny Jindřicha Chaloupeckého 2024 (od vlevo doprava): Oskar Helcel, Judita Levitnerová a No Fun Kolektiv. Ocenění za práci Oskara Helcela výtvarně a ženských prací Judity Levitnerové a videohy No Fun Kolektivu.

Cena Jindřicha Chaloupeckého, ustanovená rozhodem na její založení současně výtvarného umění, ale své hranice a hranice pro hranice. Jeho cíl Oskar Helcel, Judita Levitnerová a No Fun Kolektiv. 30. ročníkem ukazuje cen přílohu i aktuální a pravidelně výtvarně a umělecké. Porota v mezinárodním ohledu nebyla tentokrát výjimkou: 55 let a počet oceněných se zvýšil z pěti na třináct. Přehledem cen prošlo 128 portfolií, což je rekordní počet. Vítězové byli vybráni z celku 128 portfolií. Vítězové byli vybráni z celku 128 portfolií. Vítězové byli vybráni z celku 128 portfolií.

K rukám poroty bylo doručeno celkem 128 portfolií. V historii udělování Ceny Jindřicha Chaloupeckého jde o dosud nejvyšší počet, což může být částečně připisováno již zmíněným změnám v pravidlech. Mezinárodní odborná porota ocenila vysokou kvalitou prací, které zahrnovaly širokou škálu postupů a přesahem z výtvarného umění do divadla, filmu, femesu, designu a hudby.

„Jsem vděčná mezinárodní porotě za jejich obrovský zájem a péči, kterou věnují všem portfoliím. Za dlouhé nekonvenční diskuse, které vyústily ve výběr třech výjimečných děl. Respektive více, protože jedním z nich je kolektiv umělků a umělců. Jestli jejich různorodé přístupy něco spojuje, je to vedle zartifikovaným způsobem uměleckých technik – od videoher přes kritické filmy až po textilní tvorbu – především nesamozřejmost a kritický přístup, se kterým nahlížejí stereotypy světa kolem – ať už jsou to patriarchální stereotypy videoher, tzv. ženských prací, nebo třeba egoistické architektonické projekty. Těším se na letošní spolupráci a pozdní společnou výstavu v Moravské galerii v Brně,“ podotýká ředitelka Společnosti Jindřicha Chaloupeckého Karina Kottová.

Mezi oceněnými je zastoupen jeden kolektiv tvůrců, jedna umělkyně a jeden umělec. Jejich přístupy a zpracování jsou velmi rozdílná, ale spojují je určitá témata, a především jejich aktuálnost, která rezonuje nejen v současném uměleckém světě, ale ve společnosti obecně. Oblasti, ve kterých porota ocenila jejich díla, jsou textilní tvorba a problematika tzv. ženských prací, kritický přístup k architektuře v pozdním kapitalismu a nabourávání stereotypů počítačových her.

Oskar Helcel prokazuje ve své práci cit pro filmový jazyk, kterým kriticky zachycuje téma architektury v pozdním kapitalismu. Jeho smysl pro zachycení atmosféry a situací prostřednictvím kamery, autentická a přirozená performance a obrázková montáž odkrývají jednotlivé vrstvy zkoumaného problému i jeho složitosti. V jeho performativních videosejích se tak zobrazuje komplexnost tématu tzv. „developerismus“, který autor vnímá jako nástroj na reprodukování kapitalismu, privatizaci města za účelem zisku a gentrifikace.

Judita Levitnerová se ve své práci vrací k tradici, femesu i otázce problematiky „ženských prací“. Její práce s textilem je kreativní a promyšlená. Ve své práci přímo odkazuje na období českého informelu, ze kterého čerpá autentický přístup k dílu. V tvorbě ale neopomíná ani aspekty, jako je ekologie, nadměrná specifika textilu nebo netické pracovní podmínky. Sama si vybírá cestu tzv. „pomaleho umění“, a čímž se pojí i otázka po dočasnosti a trvalosti daného díla. Svá textilní díla umísťuje do veřejného prostoru, kde se způsobu instalace vyzývá svůj smysl pro hravost.

No Fun Kolektiv je umělecký a výzkumný queer videoherní kolektiv působící v kontextu umění a výhledu Evropy. Svými aktivitami a tvorbou nabourává stereotypy počítačových her a jejich cílem je začlenění potlačovaných perspektiv. Porota ocenila jejich schopnost vnášet digitální technologii do sociálního kontextu. Herní narativ využívají jako prostředek vytváření nových alternativních a emancipačních prostředí. Svou tvorbou ukazují, jak lze přispívat k rozmanitosti a jax je oževňovat pro každou společnost, její každodennost a fungování.

Společnost Jindřicha Chaloupeckého v rámci letošního ročníku **dovršíla náikoláté období změn v pravidlech ocenění.** Cílem realizacího týmu Ceny je větší otevřenost a srozumitelnost výběru laureátů a laureátek širší veřejnosti. Zároveň je Cena Jindřicha Chaloupeckého kontinuálně upžsbována tak, aby odpovídala potřebám současné umělecké scény a nabízela nejvyšší možný standard podpory, zviditelnění a profesionalizace pro zúčastněné umělkyně a umělce. Letos kromě spolupráce na realizaci a vytváření novotě díla a související autorské, produkční, finanční a propagační podpory získají laureáti a laureátky také celoroční stipendium. V navazujícím roce pak mají možnost vystoupět na zahraniční rezidenci.

Letošní výběr se ztáží z pěti oceněných na 1 a změní hranice věku do 35 let. Možnost přihlásit se tak má i ti, kteří svou kariéru začali v pozdějším věku či museli z neúspěšných oborů uměleckou tvorbu na nějakou dobu opustit a vrátili se k ní až po čas. Upřesněním od věkové hranice Společnost Jindřicha Chaloupeckého reflektuje změny ve výtvarných i institucionálních praxích, které se projevují již několik let. Tato změna rovněž koreponduje s vývojem a stavem na mezinárodní výtvarné scéně.

Společná výstava oceněných v roce 2024 proběhne od 8. listopadu v Moravské galerii v Brně. Letošní rok je také příležitostí, platifikacím výroční samostatné Ceny Jindřicha Chaloupeckého. Cílem ocenění je upozornit na tvůrčí, originální a aktuální pojetí v současném výtvarném a vizuálním umění a otevřít jej širší veřejnosti.

### Vyhlášení poroty

**Judita Levitnerová**  
Velice si vážím způsobu, jakým Judita Levitnerová zkoumá kontinuitu textilní tvorby a produkce a jak reflektuje význam textilních technik jakožto tradiční „ženských“ pracovních postupů a dovedností. Specializuje se na umístění textilních děl ve veřejném prostoru a klade si otázku: Časovost umělecké práce a její vlivu na výtvarnou vizuální. Zaujal mě také její soustředění na tradice a automatizovanou výrobu, stejně jako její důraz na „pomale umění“ jako sociální formu. Vedle výtvarného chápání formálního jazyka a jeho souvislosti nás také zaujal smysl pro hravost, s jakým Levitnerová svá díla instaluje, a její hluboké zaujetí texturami a materiály.

### Oskar Helcel

Oceňujeme politický a kritický postoj Oskara Helcela k architektuře a její interpretaci. Namířením pozornosti na metody hodnotových vztahů upozorňuje na společenské nepropustné struktury. Metaforou exkluzivní architektonické výtvarnosti a vykonstruovaných prostředí umělcůve postoj podpora. Nicméně akcentuje současnou architekturu jako nástroj gentrifikace v globalizované společnosti. Jeho zaměření na to, jak nové architektonické přístupy rozšiřují společnost prostřednictvím privilegií, je mimořádně zajímavé. Využívání performance a aktivací těchto míst považujeme za velmi účinnou a autentickou strategii. Helcel má stejný cit pro filmový jazyk a ve svém stylu a instancí zároveň ukazuje jeho složitost a mnohostrovnost.

### No Fun Kolektiv

Všimne si způsobu, jakým No Fun Kolektiv vnáší digitální technologii do sociálního kontextu a vyzývá herní narativy k vytváření nových prostředí, až napomáhá společenské kritice. Oceňujeme inkluzivní přístup Danek a Oskara Kolektivu k rozmanitosti a viditelnosti a jeho sdílenosti. Věříme, že jeho aktuální a dynamická produkce rozšíří umělecké institucionální kontexty a svým vizuálním jazykem zapojí publikum, které dosud nebylo osloveno. Jejich metodologie kritického kufení konzumního prostoru gamingu je neocenitelná. Hrád bytem vnáší další rozvoj jejich práce, která zpočátku je roji instituci ve vztahu ke hrám a současnému umění.

### Celkové hodnocení přihlášek

Celková úroveň všech přihlášek byla vyšší než v předchozích letech a obsahovala více podstatných prací a proměn. Široká škála postupů přehledně ukazuje výtvarné umění a rozšířila se i na oblast, jako jsou design, femesu, design a hudba.

Postřeno nás, že jsme viděli kolektivní i individuální postupy, nicméně bychom uvítali větší počet kolaborativních a performativních projektů.

## SLAVNOSTNÍ VYHLÁŠENÍ CENY JINDŘICHA CHALUPECKÉHO 2024

9. 2. 2024 18:00, Praha



TVR AKCE  
Ve městě

WEB  
<https://www.studiohrdinu.cz/>

MÍSTO  
Stúdio Hrdinů  
Dukelských hrdinů 47, Praha  
zobrazit na mapě

FB

X

V pátek 9. února proběhne v pražském Studiu Hrdinů slavnostní večer ku příležitosti vyhlášení nových laureátek a laureátů Ceny Jindřicha Chalupického pro rok 2024, jubilejního 35. ročníku tohoto významného místního ocenění pro nastupující generaci umělků a uměloù.

Cena Jindřicha Chalupického je určena etablovaným se autorkám a autorům žijícím nebo působícím na území České republiky, jejichž uměleckou tvorbu v oboru vizuálního umění označí mezinárodní porota odbornic a odborníků jako mimořádnou. Ocenění, které nese jméno předního českého teoretika a kritika výtvarného umění a literatury, esejisty a filozofa, bylo založeno v roce 1990 v iniciativy Václava Havla, Jiřího Koláře a Theodora Pištěka.

Program večera:

- > 17:00 – Otevření Studia Hrdinů, bar a občerstvení
- > 18:00 – Zahájení programu, performance uměleckého kolektivu StonyTellers
- > 18:30 – Vyhlášení laureátek a laureátů CJCH 2024
- > 19:15-19:45 – Koncert: Amelie Siba
- > 20:00-21:30 – DJ set: Elastix

### Seznam Zprávy

Zprávy > Kultura > Cena Jindřicha Chalupického získali Helcel, Levitnerová a No Fun Kolektiv

#### Cenu Jindřicha Chalupického získali Helcel, Levitnerová a No Fun Kolektiv

ČTK

9. února 2024



Cena Jindřicha Chalupického se udílí už 35 let.

9. 2. 2024 20:20

V pátek došlo k udělení Ceny Jindřicha Chalupického. Výherci jsou audiovizuální umělec a fotograf Oskar Helcel, výtvarnice Judita Levitnerová a umělecký No Fun Kolektiv. Předávání se v pátek uskutečnilo ve Studiu Hrdinů ve Veletřním paláci v Praze. Společná výstava oceněných proběhne v Moravské galerii v Brně.

Letošními laureáty Ceny Jindřicha Chalupického jsou audiovizuální umělec a fotograf Oskar Helcel, výtvarnice Judita Levitnerová a umělecký No Fun Kolektiv. Předávání se v pátek uskutečnilo ve Studiu Hrdinů ve Veletřním paláci v Praze. Společná výstava oceněných proběhne v Moravské galerii v Brně.

Ocenění na poli českého současného výtvarného umění letos provázelo několik změn v pravidlech výběru umělců. Mezinárodní porota už nebyla limitována věkovou hranicí 35 let a počet oceněných se snížil z pěti na tři. Letos kromě spolupráce na realizaci a vystavení nového díla a související kurátorské, produkční, finanční a propagační podpory, získají laureáti také celoroční stipendium.

K porotě doputovalo celkem 128 portfolií, dosud nejvyšší počet v historii udělování ceny. Odborná porota ocenila vysokou kvalitu prací, které zahrnovaly širokou škálu postupů s přesahem z výtvarného umění do divadla, filmu, řemesla, designu a hudby.



Seznam laureátů:  
Příběh české čokoládky:  
Lahodná čokoláda, pralinky i  
pocitivý nugát

„Ocenění umělců a umělkyně se pohybuji v hodně široké škále výrazových prostředků od textilní tvorby až třeba po počítačové hry. Myslím, že společným tématem je, že umělcům není jedno, co se kolem nás děje a výrazným uměleckým hlasem se vyjadřují k tématům naší doby. Ať už je to třeba gentrifikace městského prostoru, developerismus, takzvaná ženská práce nebo herní prostředí a jeho stereotypy,“ řekla ČTK ředitelka Společnosti Jindřicha Chalupického Karina Kottová.

V případě Helcela porota ocenila jeho politický a kritický postoj k architektuře a její interpretaci.

„Jeho zaměření na to, jak nové architektonické přístupy rozděluji společnost prostřednictvím privilegí, je mimořádně zajímavé. Má silný cit pro filmový jazyk a ve svém střihu a instalacích zároveň ukazuje jeho složitost a mnohovrstevnatost,“ uvedla porota ve zdůvodnění ocenění.

Levitnerová se ve své práci vrací k tradici, řemeslu i otázce problematiky ženských prací. Její práce s textilem je kreativní a promyšlená. Ve své práci podle porotců přímo odkazuje na období českého informelu, ze kterého čerpá autentický přístup k dílu. V tvorbě ale neopomíjí ani aspekty, jako jsou ekologie, nadměrná spotřeba textilu nebo neetické pracovní podmínky. Svá textilní díla umísťuje do veřejného prostoru, kde ve způsobu instalace využívá svůj smysl pro hrasov.

No Fun Kolektiv je umělecký a výzkumný queer videoherní kolektiv působící v kontextu střední a východní Evropy. Svými aktivitami a tvorbou nabourává stereotypy počítačových her. Porota ocenila jejich schopnost vnášet digitální technologie do sociálního kontextu.

Cena Jindřicha Chalupického byla založena v roce 1990 z iniciativy Václava Havla, Jiřího Koláře a Theodora Pištěka. Cílem ocenění nesusouho jméno předního českého teoretika a kritika výtvarného umění a literatury, esejisty a filozofa, je upozorňovat na tvůrčí, originální a aktuální počiny v současném výtvarném a vizuálním umění a otevřít jej širší veřejnosti.

ELLE

## CENA JINDŘICHA CHALUPECKÉHO

Jestli vám díla letošních laureátů utekla, máte teď jedinečnou možnost vidět je v Brně, protože tam – konkrétně do Pražákova paláce Moravské galerie – se výstava po třech letech vrací. Poprvé se letos představují pouze tři laureátky a laureáti namísto dřívějších pěti. Expozice nových projektů Oskara Helcela, Judity Levitnerové a No Fun kolektivu je doplněna o kurátorsko-architektonický prvek (ve spolupráci s architektonickým studiem Ruina Office), který upozorňuje na kontext Pražákova paláce jako původně obytné budovy a zároveň na vybraná díla a artefakty z bohatých sbírek Moravské galerie. O důvod víc užít si předvánoční Brno! *Do 23. února 2025*

ELLE  
DECORATION



### NOVÉ PERSPEKTIVY

Cena Jindřicha Chalupického se po třech letech vrací do Moravské galerie, kde představí díla Oskara Helcela, Judity Levitnerové a No Fun kolektivu. Výstava, obohacená o architektonické prvky od Ruina Office, ožví Pražákův palác i sbírky Moravské galerie. O důvod víc zajet si užít předvánoční Brno! *Do 23. února 2025*

# Jsem tvůj agent a ty jsi Taylor Swift. Laureáti Ceny Jindřicha Chalupického ohledávají témata udržitelnosti i moci peněz

 **MARKÉTA STULÍROVÁ**  Odebírat e-mailem



Instalace No Fun Kolektiv v rámci Cen Jindřicha Chalupického. Foto: Jan Kobský

Moravská galerie v Brně zahájila výstavu Ceny Jindřicha Chalupického. Výsledky celoroční práce Oskara Helcela, Judity Levitnerové a kolektivu No Fun zůstanou v budově Pražákova paláce do 23. února příštího roku. Oceněná díla se zabývají kritikou pozdního kapitalismu, ekologickou katastrofou či tématem recyklace.



Tento text pro vás načelí robotický hlas. Pokud najdete chybu ve výslovnosti, **dejte nám prosím vědět**. Plné znění audioverze článku je dostupné pouze pro předplatitele Klubu N. **Předplatte si ho také.**

 **Odebírejte téma Výtvarné umění**


TIP: Odebírejte nové články k tématu Výtvarné umění e-mailem.

Výstava Ceny Jindřicha Chalupického se po třech letech vrátila do Moravské galerie v Brně a vnesla do stávající přehlídky hned několik novinek. Vůbec poprvé se zde představují tři laureáti místo dřívějších pěti, vůbec poprvé bez věkového limitu.

Ocenění bývalo určeno jednomu vítězi. Poslední roky jej získávají všichni, kdo jsou nominováni. Po několikaletém maratonu změn v pravidlech se tak počet vystavujících snížil, věková hranice může naopak růst.

Cena je přítom i nadále určena začínajícím a etablovaným se umělcům, ale již není důležité, v jakém věku se v této fázi kariéry nacházejí. Kritérium 35 let je překonáno a s ním i limity těch, „kteří možná začali později nebo se vrací po rodičovské dovolené či jiné pauze“, jak své rozhodnutí definoval kurátorský kolektiv.



 Události Brno

**Cena Jindřicha Chalupického**



## artalk



22. 7. 2024 | Artalk | Fotoreporty

**Petra Herotová, Lenka Klodová, Michal Pěchouček, Jakub Polách, Katarína Poliačiková & Eva Pričková, Vojtěch Radakulan, Aleš Zapletal / Velký zlatý voči – 35 let Ceny Jindřicha Chalupického / kurátorský tým: Kolektiv SJCH (Barbora Ciprová, Ondřej Houšfava a Karína Kottová ve spolupráci s Veronikou Čechovou a Terezou Jindrovou) / spolupracovnice a spolupracovníci: Kurátorský tým GAMPA Pardubice, Lenka Lindaurová, Tomáš Pospiszył, Roman Štětina a další / GAMPA / Automatické mlýny / Pardubice / 29. 6. - 29. 9. 2024**

## Artikl

### Jindřichovi k pětatřicátinám

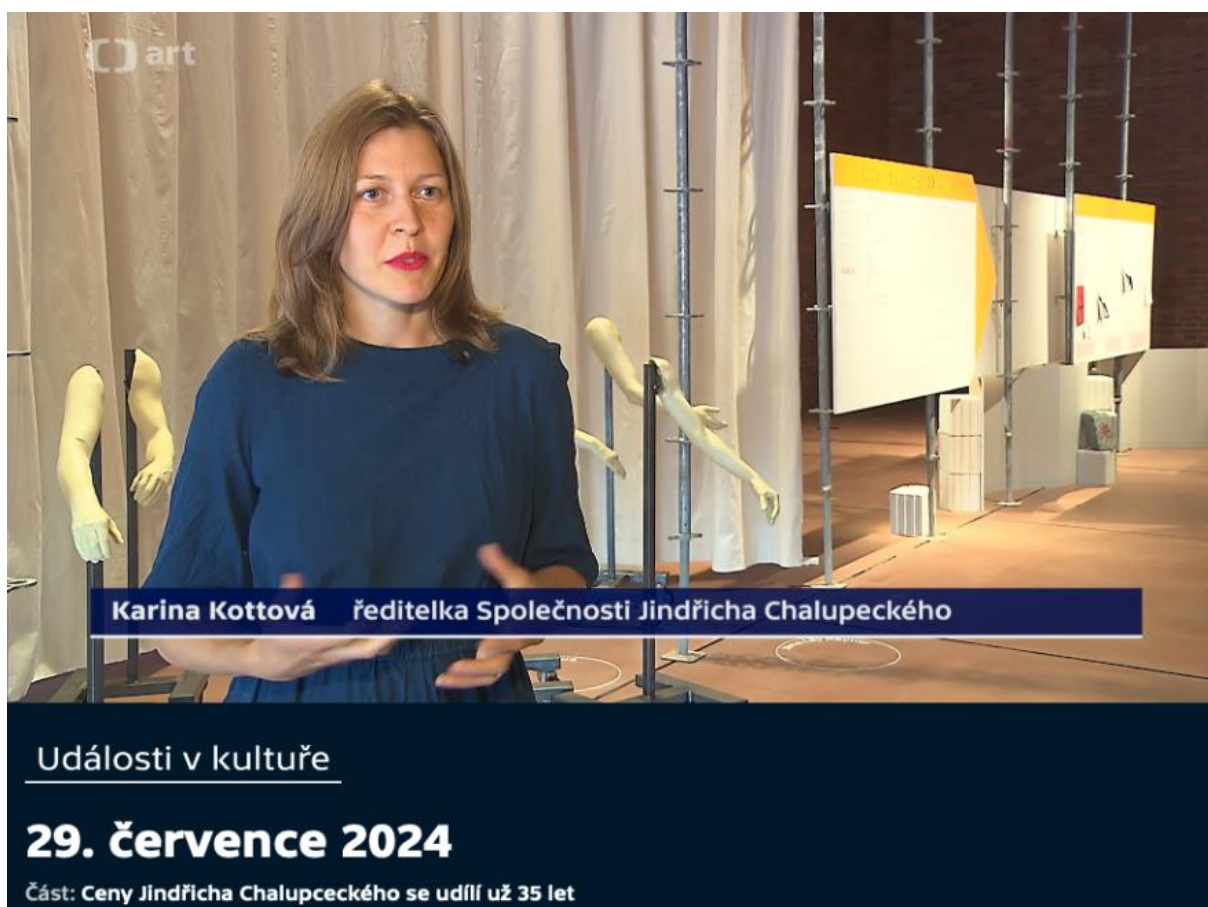
21. 08. 2024 | Vlastní

Uvedení výstavního projektu *Velký zlatý voči* – 35 let Ceny Jindřicha Chalupického, opět rezonuje v aktivním kulturním diskurzu a skrze sedm nových uměleckých děl popochuje do pomyslného vosního hnízda.

Jedna z nejdiskutovanějších platform zejména poslední doby, Společnost Jindřicha Chalupického, dostává svou tvůrčí reflexi v experimentálním projektu, který je až do závěru září k vidění v pardubické GAMPA. Čím vším si prošla platforma, která je chťe nechtě jedinou evaluační odezvou současného lužanského umění zohledňující různá tvůrčí média, je jedním ze zkoumaného zájmu, který projekt předkládá. Mlínky, vzestupy a pády, ale také neobvyklá kontinuita a snaha o neustálou integraci se středoevropským názorním na kulturní a estetické problémy, jsou reflektovány v dílech na pomezí práce s archívy a mapování institucionálních dějů.

Hned úvod výstavy překvapí diváka možnou interakcí – může kráčet sám nebo v doprovodu paže zhmotněné na pojízdném torzu. Jedná se o interaktivní participaci Průvodčí finalistiky Ceny z roku 2002, Lenky Klodové. Nabízí tímto gestem pocit bezpečnosti, podpory i souzřetelosti. Vědecká exkurze zhmotněná skrze nejrovnější autentické materiály tak začíná. Architektonickou intervencí do prostoru světebně pojat právě laureáti Ceny Jindřicha Chalupického roku 2023, Vojtěch Radakulan. Zasaduje tak do místa umělecké projekty v různých mediích od malby přes objekty a (video)instalace až po videohru – v té se hráč stává obyčejnou chůzí, která se pohybem přehazuje výstavou a potkává se s různými fragmenty minulých výstav Ceny. Petra Herotová, další finalistka CJCH roku 2009, vytváří na základně referenční kurátorského kolektivu SJCH ve spolupráci s Lenkou Lindaurovou, bývalou ředitelkou SJCH, časovou osu vývoje CJCH od roku 1990 dodnes. Interaktivní „Jegendu“ o založení Ceny a jejich ikonických osobnostech vytvořil laureát z roku 2002, Michal Pěchouček. Mediální „zářezy“ i skandály napříč historií Ceny Jindřicha Chalupického zpracoval do podoby videokoláže Jakub Polách se sobě vlastní kombinací lehkosti, úsměvnosti, ironie i kritičnosti. V námětu pro svou video performance se Katarína Poliačiková a Eva Pričková zaměřily na solidární i angažovaná gesta spojená s předáváním cen, konkrétně na rozhodnutí Romana Štětiny, laureáta Ceny z roku 2014, vydražit získanou „trofej“ a peníze rozdělit mezi ostatní zúčastněné. Další dílo určené této výstavě, veľkoformátový kresebný diagram Aleše Zapletala, s precizností i nádstávkou rozehrává emotivní válku pojmnú a věčné téma „boje“ mezi tradičními a novými médii a souvisejícím očekáváním napříč diváky i umělci samotnými.





# artalk

## Zlatý voči za růžovými brýlemi

7. 8. 2024 | Johana Lomová | Recenze

**Cena Jindřicha Chalupického letos slaví 35 let od svého založení a k té příležitosti si připravila výstavu v pardubické GAMPa. Johana Lomová se v recenzi ptá, co o sobě vlastně CJCH v rámci výročí říká.**

Oslavování výročí může být věc ošemetná. Odpovědi na to co, proč, jak a s kým slavíme, totiž nejsou zdaleka jednoznačné. Aktuální výstava v Galerii města Pardubic (GAMPa), která připomíná 35 let existence Ceny Jindřicha Chalupického, k úkolu přistupuje osobitě. Sedm umělců a umělkýň vytvořilo nová díla vztahující se k historii ocenění. V logice archívního průzkumu dějin instituce se zde vedle strohého řazení informací objevují i spekulace a říkání rozměr vyprávění.

Když Cena v roce 1990 vznikala, jednalo se o spontánní gesto, které mělo za cíl podpořit těžce nemocného kritika Jindřicha Chalupického, autora se všeobecně známým zájmem o tvorbu mladých. Zakládání se ujala trojice autorů z různých oblastí: dva výtvarní umělci, Jiří Kolář a Theodor Pištěk, spolu se spisovatelem a tehdy již také prezidentem republiky Václavem Havlem. Záhy ke spolupráci získali i americkou Nadaci pro vzájemnou spolupráci, která od prvních let existence financovala zahraniční stáže laureátů. Dějiny Ceny od té doby ilustrují vztah společnosti k výtvarnému umění. Od postupně slabnoucí politické záštitě k navazování kontroverzních sponzorských spoluprací (McDonald či J&T banka), od výstav konaných v Galerii Václava Špály, na Pražském hradě a v Národní galerii přes ty uskutečněné v malých nezávislých galeriích a v soukromé Galerii DOX až po založení nomádské tradice prezentací finalistů. Proměnil se i obsah ceny, která byla nejprve jednorázovou událostí poukávající na zájem veřejnosti k jednotlivým osobnostem, k celoročnímu provozu soustředěujícímu se na potřeby výtvarné scény jako takové a tzv. nesouladného charakteru události.

Současná výstava není prvním pokusem ohlédnout se nazpět, oproti poslednímu podobnému počínu, výstavě *Silver Lining* ve Veletržním paláci (2015), má ale odlišný formát, je výrazně skromnější, soustředěnější a výběrovější. Snad i proto ji lze recenzovat.

První dílo, na něž v lineárně uspořádané výstavě narazíme, je rozverně dioráma zobrazující mytický okamžik založení Ceny. Autorem je Michal Pěchouček, který se v minulosti skrze dramaturgii ceremoniálů výrazně podílel na veřejném obrazu CJCH a je též členem Správní rady SJCH. Ve středu pítovreskní papírové scenérie vidíme Chalupického, Havla a Pištěka se zvláštními atributy: žlutými motýlmi křídly, modrým pérem a volantem. Situaci doprovází slovní komentář, který vysvětluje význam zobrazeného, zároveň diváky vtaňuje do otáček do děje. Parafrazují: „Poznáte práci některého z umělců, kteří darovali svá díla do aukce předcházející založení ceny? Kdo je Havel, Chalupický a kdo Pištěk? A víte, jak dlouho trvalo historické období rokoka?“ Scénu obklopují další dvě, v jedné na šňůře jako makré rádlio visí miniaturní díla, které byly shromážděny a následně nepilší výhodně prodány s cílem koupit pro Chalupického přenosnou dialýzu, na druhé straně od ústředního výjevu pak stojí dvojice, která houpe na houpačce malého Chalupického v historickém kostýmu. Humorné kladení nesusměřitelného vedle sebe a s ním spojená možnost říct pomocí vtipu něco podstatného zároveň spojují všechna díla na výstavě. Vtip je ale věc situační a je otázka, kolik toho musí divák či diváčka vědět, aby do práce pronikl.

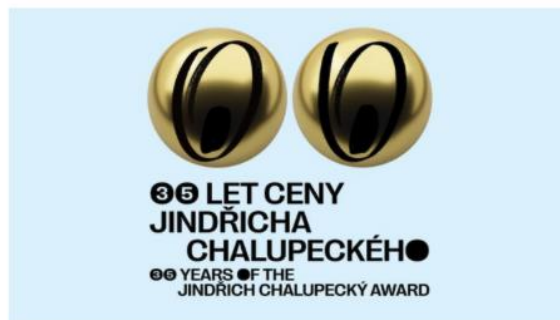
Zatímco rozměrem drobná scenérie Michala Pěchoučka komentuje dějiny Ceny, dílo Lenky Klodové nabízí v životní velikosti komentář ke snaze Ceny zprostředkovat současné umění. Odlišky paží vybraných umělců a umělkýň jsou umístěny na pohyblivých kolečkách tak, aby návštěvníky a návštěvnice ruku v ruce mohli doprovodit výstavu. Tito osobní průvodci mohou teoreticky pomoci překonat pocit odosobnění umění, který často zažíváme, prakticky však mlčí a my musíme kontexty odhalovat sami.

Prostorově nejrozsáhlejší dílo připravila Pavla Herotová: má podobu časové osy a obsahuje nejen graficky přehledně rozříděný soupis jmen spojených s jednotlivými ročníky CJCH, ale i zajímavosti z dějin Ceny, jejichž výběr je poutavým momentem v záplavě jmen. Vrací nás zpět do historie, která není holým soupisem faktů, ale skládá se z různých se prolinajících souvislostí. Osu přerušují práce dalších autorů a autorek: pseudovědecká „malba“ Aleš Zápletal tematizující mimo jiné vztahy mezi konceptuálním a materiálním charakterem současného umění a dvojice videí. V prvním Katarína Poliačiková a Eva Priechová promýšlí gesto Romana Štátný, který v roce 2014 svou vítěznou trofej vydražil a získané peníze rozdělil mezi další finalisty. Bronzový kolík navržený Maximem Veličovským tehdy koupil anonymní zájemce a podobně jako v případě sbírky na stroj určený pro domácí dialýzu se stal pro svého majitele za relativně málo peněz materializovaným kulturním i ekonomickým kapitálem mnohem vyšší hodnoty. Ve druhém videu Jakub Polách představuje skrze sestihu veřejných vystoupení mozaiku mediálních komentářů Ceny rytmem i vizuálníou odkazující k senzacčnosti médií. Klipovitost, se kterou autor dlouhodobě pracuje, ilustruje opakující se vyprázdňování toho, jak se o Ceně mluví, ale i to, kdo se v souvislosti s ní dostává ke slovu. Videá spojuje přesvědčení o problematičnosti soutěžení, ale i sympatická víra v určitou moc umění.

### Pardubický svět

## Dernisáž výstavy Velký zlatý voči – 35 let Ceny Jindřicha Chalupického.

29. 9. 2024 / 15:00



Příjde se s námi slavovním rozloučit s výstavou Velký zlatý voči – 35 let ceny Jindřicha Chalupického a zároveň tak oslavit rok od otevření areálu Automatických myjnů. V neděli 29. září proběhne v Galerii města Pardubic (GAMPa) dernisáž výstavy **Velký zlatý voči – 35 let Ceny Jindřicha Chalupického**. Dernisáž bude přístupná zdarma.

**Program**  
15:00 – 17:00 Trojvlá ořina a Nikolaj Březinová  
17:00 – 18:00 Komentovaná prohlídka s Bářbenou Ciprovou  
18:00 – 18:45 Přednáška Viktorie Ludvíkové: Institucionální historie CJCH  
19:00 – 21:00 DJ set napožitní

[Přidat do kalendáře](#)

## ArtMap

### Velký zlatý voči – 35 let Ceny Jindřicha Chalupického

Petra Herotová, Lenka Klodová, Michal Pěchouček

29. 9. 2024 - 29. 9. 2024  
Výstava  
30 Kč / 50 Kč / 100 Kč

GAMPa / Galerie města Pardubic

Automatických myjnů, 530 03 Pardubice  
08-16 31-39 h  
+420 735 439 702  
info@gampapardubice.cz  
http://www.gampapardubice.cz

K 35. výročí založení Společnosti Jindřicha Chalupického představujeme v galerii GAMPa expozici uměleckých děl, které vznikly v rámci projektu „35 let Ceny Jindřicha Chalupického“ a jsou věnovány dílu samotného Jindřicha Chalupického. Jedná se o díla, která vznikala v průběhu jeho života a která jsou dnes součástí expozice. V rámci projektu „35 let Ceny Jindřicha Chalupického“ vznikla celá řada děl, která jsou věnována dílu samotného Jindřicha Chalupického. Jedná se o díla, která vznikala v průběhu jeho života a která jsou dnes součástí expozice.

Do vydání architektonické intervence *Velký zlatý voči* jsou zastoupeny některé umělecké projekty v různých mezech od malby přes objektivní videorealizaci až po videoart. Představují umělecký postup odlišnou od vývoje CJCH od roku 1990. Jedná se o díla, která vznikala v průběhu jeho života a která jsou dnes součástí expozice. V rámci projektu „35 let Ceny Jindřicha Chalupického“ vznikla celá řada děl, která jsou věnována dílu samotného Jindřicha Chalupického. Jedná se o díla, která vznikala v průběhu jeho života a která jsou dnes součástí expozice.

Датум: 18.09.2024 | Временска вредност: | Промоција на публикацијата „Прекарно за почетници“ за крај на меѓународната изложба „Нема време за работа.“

Промоција на публикацијата

## Промоција на публикацијата „Прекарно за почетници“ за крај на меѓународната изложба „Нема време за работа. Нема време ослободено од работа.“

18.09.2024



Промоција на публикацијата „Прекарно за почетници“ ќе се одржи во националната галерија „Мала станица“ на 24 септември со почеток во 19 часот. Со овој настан се затвора меѓународната изложба „Нема време за работа. Нема време ослободено од работа.“, која беше отворена на 3 септември годинава.

Уредници на брошурата „Прекарно за почетници“ се Виолета Качакова и Ивана Васева, лектурата и преводот се на Невена Трајковиќ, а продукцијата на „Факултет за работи што не се учат“ (ФРУ).

– Оваа публикација „Прекарно за почетници“ се однесува на сите независни уметници, културни работници и оние што раководат со мали уметнички и културни субјекти, кои работат во сферата на субвенционираниот култура, која има ограничени ресурси. Во оваа средина, индивидуализацијата и конкуренцијата се главните параметри на доминантниот капиталистичкиот начин на производство, кој е доминантен, а и институционалниот и вонинституционалниот сектор се потопени и потчинети на таа логика. Како резултат на тоа, преовладуваат лошите услови за работа, несигурноста на работата и недостатокот на социјална заштита. Публикацијата ги разгледува работничките права на независните уметници и културните работници, како и напорите за подобрување на нивните услови. Ги истражува овие прашања во поширок контекст на културните политики на земјата, кои ги обликуваат севкупните работни услови во вонинституционалниот културен сектор – објаснуваат организаторите.

Промоцијата ќе биде и публикацијата „Острови на средство: Колективен прирачник за инклузивни и одржливи уметнички институции“, која е резултат на двегодишната соработка во рамките на платформата „Острови на средство“ (Islands of Kinship), која поврзува шест актуелни уметнички институции од различни региони во Европа (Прага, Братислава, Битола/Скопје, Келн, Хелсинки, Рига).



– Во оваа публикација група куратори, уметници и експерти, вклучени во нивните организации како координатори за инклузија и одрливост, размислуваат за социјалната и еколошката одговорност во уметничката и институционалната практика од теоретски, политички и практични перспективи. Публикацијата содржи и уметнички проекти што беа претставени на изложбата и јавни програми во рамките на „Острови на средството“ – велат организаторите.

Со промоциите се затвора меѓународната изложба „Нема време за работа. Нема време ослободено од работа.“ на која заземат учество десетина уметници од европската и балканската уметничка сцена: селма баниќ, Ленка Горојевиќ и Матеј Ступица, „Хевит колектив“, Лукаш Хофман, Барбора Клајнхамплова, Доротеј Нешовски, Данило Прњат, Павла Сцаранкова, Јижки Скала, „Стонителерс“.

„Нема време за работа. Нема време ослободено од работа.“ е во рамки на „19. АКТО фестивал за современи уметности“. Изложбата е поддржана и од Националната стратегија за ревитализација на Чешка (Czech recovery plan).



## Со промоција на публикацијата ќе се затвори изложбата „Нема време за работа. Нема време ослободено од работа.“

Промоцијата на датум публикацијата „Прекарно за почетници“ и „Острови на средство: Колективен прирачник за инклузивни и одржливи уметнички институции“ се во рамките на 19. АКТО фестивал за современи уметности

18 септември 2024



На затворањето на меѓународната изложба „Нема време за работа. Нема време ослободено од работа.“ на 24 септември ќе се промоцираат и публикациите „Прекарно за почетници“ и „Острови на средство: Колективен прирачник за инклузивни и одржливи уметнички институции“.

„Прекарно за почетници“ ги разгледува работничките права на независните уметници и културните работници, како и напорите за подобрување на нивните услови. Таа ги истражува овие прашања во поширок контекст на културните политики на земјата, кои ги обликуваат севкупните работни услови во вонинституционалниот културен сектор. Уредници на брошурата се Виолета Качакова и Ивана Васева, лектурата и преводот се на Невена Трајковиќ, а продукцијата на „Факултет за работи што не се учат“ (ФРУ).

Другата публикација „Острови на средство“ е резултат на двегодишната соработка во рамките на платформата „Острови на средство“ (Islands of Kinship), која поврзува шест актуелни уметнички институции од различни региони во Европа (Прага, Братислава, Битола/Скопје, Келн, Хелсинки, Рига).

Во „Острови на средство“ група куратори, уметници и експерти, вклучени во нивните организации како координатори за инклузија и одрливост, размислуваат за социјалната и еколошката одговорност во уметничката и институционалната практика од теоретски, политички и практични перспективи – велат организаторите.

Меѓународната изложба „Нема време за работа. Нема време ослободено од работа.“ вклучува десетина уметници од европската и балканската уметничка сцена. Таа е во рамки на „19. АКТО фестивал за современи уметности“.

ЗАТВОРАЊЕ НА МЕЃУНАРОДНАТА ИЗЛОЖБА „НЕМА ВРЕМЕ ЗА РАБОТА. НЕМА ВРЕМЕ ОСЛОБОДЕНО ОД РАБОТА.“

## Промоција на публикацијата „Прекарно за почетници“ во „Мала станица“

КУЛТУРА | 18.09.2024 | 18:10



Промоција на публикацијата „Прекарно за почетници“ ќе се одржи во националната галерија „Мала станица“ на 24 септември со почеток во 19 часот. Со овој настан се затвора меѓународната изложба „Нема време за работа. Нема време ослободено од работа.“, влезот беше отворен на 3 септември, годинава.

Уредници на брошурата „Прекарно за почетници“ се Виолета Качакова и Ивана Васева, лектурата и преводот се на Невена Трајковиќ, а продукцијата на „Факултет за работи што не се учат“ (ФРУ).

– Оваа публикација „Прекарно за почетници“ се однесува на сите независни уметници, културни работници и оние што раководат со мали уметнички и културни субјекти, кои работат во сферата на субвенционираниот култура, која има ограничени ресурси. Во оваа средина, индивидуализацијата и конкуренцијата се главните параметри на доминантниот капиталистичкиот начин на производство, кој е доминантен, а и институционалниот и вонинституционалниот сектор се потопени и потчинети на таа логика. Како резултат на тоа, преовладуваат лошите услови за работа, несигурноста на работата и недостатокот на социјална заштита. Публикацијата ги разгледува работничките права на независните уметници и културните работници, како и напорите за подобрување на нивните услови. Ги истражува овие прашања во поширок контекст на културните политики на земјата, кои ги обликуваат севкупните работни услови во вонинституционалниот културен сектор – објаснуваат организаторите.



Промоцијата ќе биде и публикацијата „Острови на средство: Колективен прирачник за инклузивни и одржливи уметнички институции“, која е резултат на двегодишната соработка во рамките на платформата „Острови на средство“ (Islands of Kinship), која поврзува шест актуелни уметнички институции од различни региони во Европа (Прага, Братислава, Битола/Скопје, Келн, Хелсинки, Рига).

– Во оваа публикација група куратори, уметници и експерти, вклучени во нивните организации како координатори за инклузија и одрливост, размислуваат за социјалната и еколошката одговорност во уметничката и институционалната практика од теоретски, политички и практични перспективи. Публикацијата содржи и уметнички проекти што беа претставени на изложбата и јавни програми во рамките на „Острови на средството“ – велат организаторите.

Со промоциите се затвора меѓународната изложба „Нема време за работа. Нема време ослободено од работа.“ на која заземат учество десетина уметници од европската и балканската уметничка сцена: селма баниќ, Ленка Горојевиќ и Матеј Ступица, „Хевит колектив“, Лукаш Хофман, Барбора Клајнхамплова, Доротеј Нешовски, Данило Прњат, Павла Сцаранкова, Јижки Скала, „Стонителерс“.

„Нема време за работа. Нема време ослободено од работа.“ е во рамки на „19. АКТО фестивал за современи уметности“. Изложбата е поддржана и од Националната стратегија за ревитализација на Чешка (Czech recovery plan).

Делата „АКТО“ одржа проодивени музички настан „Градот ме чека да играм“ во Битола во партнерска соработка со платформата „СИЛАТА ЕУ МЛАДИТЕ“; серијата на мурали низ Македонија, односно на Националната установа Центар за култура „Дочо Рацин“ во Кичево, во обрестот на Националната установа Центар за култура (НУЦК) „Мирко Цепенков“ во Прилеп и два мурали на зградите на бул. Матрејевски Теодорсј Копанов во Скопје; и меѓународната изложба и јавни програми „Кубата што се распаѓа“ во Музеј на Македонија во рамките на проектот „Не сакаме да фидеме идејата“.

До крајот на годината во рамки на фестивалот „АКТО“ предадени се уште некои настани.



## Ивана Васева и Виолета Качакова за прекаријатот во културата

Вчера во националната галерија „Мала станица“ се одржа промоција на публикацијата „Прекарно за почетници“. Со овој настан се затвори меѓународната изложба „Нема време за работа. Нема време ослободено од работа.“, којашто беше отворена на 3 септември.

25/09/2024 10:39



Уредници на брошурата „Прекарно за почетници“ се Виолета Качакова и Ивана Васева, лектурата и преводот се на Невена Николки, графичкиот дизајн и илустрациите се на Немања Трајковки, а продукцијата на „Факултет за работи што не се учат“ (ФРУ).

„Меѓународната изложба „Нема време за работа. Нема време ослободено од работа“ е резултат на залажба на две организации: Факултетот за работи што не се учат и Организацијата Јудин Халуцки од Прага, од Чешка. Станува збор за поголем изложбен зафат во кои се вклучени 10 уметници од бивша Југославија, Чешка и Словачка на тема уметноста и работата. Со овој проект се обидуваме да дадеме акцент на трудот во уметноста и културата кој што не е валиоризиран, не е признаен како таков и со тоа наречто уметниците и културните работници кои се фриленсери, кои што се самостојни живеат во супстандардни услови. Во рамки на поширокото истражување позираваме неколку проблеми: првенствено дека културните работници не се заштитени со закон, не постојат, не постојат никакви бенефиции за нив, немаат простори каде што може да делуваат и така натаму. Најважно е исто така дека месечните бенефиции кои што ги добиваат самостојните културни работници од Министерството за култура не опфаќаат доста категории на културни работници, како куратори, менаџери во културата, координатори и така натаму.



Еден друг проблем со кој се соочуваат работниците е дека нивниот труд не е валиоризиран, не е признаен и нема стандардизиран ценоник на кој што би се исплакале за својот труд. Најчесто работниците се тие којшто се најслабо платени, кој што заради видливост и презентација пред пошироката публика се согласуваат на овие услови“ истакнува Ивана.



## Секоја работа надвор од уметноста е губење време

24. Септември 13:02 21.09.2024

Share Facebook Twitter Email Print



Фото: Петарче Орман

### Доротеј Нешовски, уметник

Доротеј Нешовски е интердисциплинарен македонски уметник, кој се занимава со графичката креативна спонтаност, социјалната инклузија, педогозијата и односот помеѓу институциите, публиката и уметникот. Во своето истражување и педагошката пракса, тој бара начини за доближување на современата уметност до децата и за поддршка креативноста во елитуството. Нешовски ќе биде дел од претстојната меѓународна изложба „Нема време за работа. Нема време ослободено од работа“, на која ќе учествуваат десетина уметници од европската и балканската уметничка сцена, а која ќе биде отворена на 3 септември во националната галерија „Мала станица“, од почеток во 20 часот. „Нема време за работа. Нема време ослободено од работа.“ е меѓународен изложбен проект, кој вклучува уметници од Република Чешка, Словачка и од деветиот од поранешна Југославија, а е во рамките на 19-ти фестивал за современи уметности АКТО.

Уметниците не можат да живеат од уметност. Тие мораат да работат неколку работи, а тоа значи дека нивното се има време за креативност. Од една страна се очекува уметникот да создава креативни дела, од друга страна нивот не се грижи за неговите egzистенцијални потреби. Како си решени овие прашања во светот?

Точно ви е констатирано дека уметниците не можат да живеат од уметност. Сèкако, работите ниту работи за да можат да организирани, самостојно стандарди администрација во својот или проекти или не се така добро платени. Уметник сие да брзае проект, вложвајќи, инвестирани сие во своја сфера на уметноста, креативноста е потпишана или ставена потпишана, везавајќи во искажувањето на ставите и мислите. Мора да се врши гласноста на уметноста, уметноста е јазик, што треба да посочува. Сèкако, проблемите доаѓаат од глобализацијата и корпоративноста се новите начини на комуникација. Треба да се создадат услови каде што уметникот ќе твори или, пак, доаѓаат да ги стимулираат развојот на уметноста со додатоци простори – простор во кои уметниците се по поволно платени и да создаваат продукција од национален интерес, ќе имаат можност да бидат поддржани за сите читатели и сервиси во уметноста. Нам ни недостигаат простори и средства за реализирање крејте. Но уметноста треба да е и функција. Светот ги има свои механизми за менџирање во уметноста, достапни галерии и агенти што се грижат за уметниците и ги застапуваат во односот со економскиот развој. Функциите за создавање им се пологични и правостран. Треба да се трдне уметноста да ја наметне како битен фактор за развојот на ера држава, да се зголеми буџетот на финансирање и да има поголеми бенефиции за уметниците. Уметноста ја има таа моќ да менува.

Нешовски ќе биде дел од претстојната меѓународна изложба „Нема време за работа. Нема време ослободено од работа.“, на која ќе учествуваат десетина уметници од европската и балканската уметничка сцена, а која ќе биде отворена на 3 септември во националната галерија „Мала станица“, од почеток во 20 часот.

На претстојната изложба ќе се претстават со серијата цртежи со наслов „Сè надвор од уметноста е губење време“. Цртежите се настанати додека работевте на штанд за лотарија во супермаркет во Скопје. Како настанав овие цртежи и какво беше чувството да се мине низ овој пат?

Делата односно цртежите од „Секоја работа надвор од уметноста е губење време“ се направени во шопинг-моп, далека работен на штанд на лотарија, каде што имав можност како уметник да ја набљудувам околината од една друга перспектива. Цртежите се кројки или брзи цртежи, претежно од гестикулации на луѓе што ја бараат среќата. Па, оттаму и идејата дека секоја работа надвор од уметноста е губење време, повеќе е како извик или враќање кон креативноста и истражување на науката и уметноста, а со тоа укажува и на многу проблеми со кои се соочуваат многу уметници. Уметникот треба постојано да твори! Кога ќе се соочи со реалноста, која и не е толку светла, уметникот бара начини да опстане.

Звездно со тоа дело изложувам и уште еден друг концепт што го работев неодамна, со наслова „Нобна шума: неизвесни значења и патот низ непознатото“. Шуната во бажките и фолклорот е неизвесно место; непознат простор исполнет со претреси, а поради тоа, тоа означува и простор за иницијација или трансформација преку свлакувањата на прегрестите. Шуната како нарративно средство и самата претставува препрека: честопати да се стигне менаџерно во шума значи дека да се изгуби патот по кој сме тргнале. Но, поради тоа, патот низ шумата претставува и еволутивно враќање во истата линија до местото од каде што сме тргнале – овој пат променети. Патувалењето низ шума во приказните честопати е некаква мнемоничка алатка; метод за забележување и паќетење на екзистенцијалниот пат, сè со цел истиот тој да може повторно да се најде во кој било момент на опасност. Патувалењето низ непознатите физички, ментални или метафорички предели ја вклучува опасноста (или можноста) менаџерно да се изгубите. Оваа изгубеност може да биде намерна, но и свесна, а со тоа и трансформативна, искуствена и дидактичка. Слично како и во фолклорот, кај Данте шумата е почетокот, влезот, портата на едно неизвесно патувалење. „Да се изгуби патот низ град може да биде неинтересно и банално. Потребно е само незнаење – ниту повеќе“, вели филозофот есеист од дваесеттиот век Валтер Бенајмин. „Но, да можете да се изгубите во град – како што можете да се изгубите во шума – тоа бара сосема поинакво знаење“. Да се изгубите себеси: тоа сподострасно предавање, изгубени во прегратка, изгубени пред светот, целосно потопени во она што е присутно, така што околината полнеа избледува. Според зборовите на Бенајмин, да сте изгубени значи да бидете целосно присутни, а да бидете целосно присутни значи да бидете способни да бидете во неизвесност и мистерија.

Další



## Marie Lukáčová – Divoženky / Pauline Curnier Jardin – Římské večírky

15. 2. 2024

17:30

Komentované prohlídky

zdarma ke vstupence na výstavu

[GHMP, Dům fotografie](#)

Revoluční 5, 110 00 Praha 1

út–ne 10–18 h, čt 10–20 h

+420 702 283 922

[ghmp@ghmp.cz](mailto:ghmp@ghmp.cz)<https://www.ghmp.cz/budovy/dum-fotografie/>

## HYPERALLERGIC

Announcement Exhibition Announcement

### *A devoured hedge burrows deep II* Opens a Portal Into the Future of Urban Life

By interacting with Eloïse Bonneviot and Anne de Boer's spatial installation in Prague, viewers create speculative scenarios for an ecologically aware city.

 Jindřich Chalupecký Society April 18, 2024



Still from Eloïse Bonneviot and Anne de Boer's interactive spatial installation *A devoured hedge burrows deep II*

Presented for the first time in the context of the city of Prague, *A devoured hedge burrows deep II* is an interactive spatial installation featuring a virtual game that forges new avenues for aesthetic and environmental engagement.

The experiential and entertaining aspect of the game is presented as a possible way to face complex issues of ecological catastrophe concerning the modern cityscape, where feelings of guilt and powerlessness often prevail. Situated in the Czech National Library of Technology, the project presents an amalgam of interactive sculptures connected with audio-visual content and a virtual landscape. The exhibition invites viewers to explore the interplay between their digital surroundings and the ecosystems they seek to represent, fostering discourse at the intersection of data, technology, and ecology.

The active engagement of visitors is central to this experience, as their (inter)actions directly shape the appearance of the simulated landscape and the evocative ambient sounds that envelop them. It will be open to several groups of visitors–players during a guided participatory game session with the artists. In the game, participants will be able to inhabit non-human characters based on the different actants in urban environments.

Eloïse Bonneviot (France, 1986) and Anne de Boer (Netherlands, 1987) are the Berlin-based artist duo behind the installation. In their work, they look at interspecies relationships, climate anxieties, and world-building speculations. In *A devoured hedge burrows deep II*, they use different types of gameplays to generate collectively imagined stories about our future within times of ecological collapse. Dwelling on digital culture, technology, and DIY methods, the duo carefully picked the materials used in the work in entanglement with their surroundings. Their experiments result in installations and performative works

# ELOÏSE BONNEVIOT & ANNE DE BOER: POHLCENÍ V HLOUBI HOUŠTÍ II – HERNÍ SETKÁNÍ

27. 4. 2024 15:00, Praha



TYP AKCE  
Výstava

WEB  
<http://www.techlib.cz>

MÍSTO  
Národní technická knihovna  
Technická 6, Praha  
[zobrazit na mapě](#)



*Jak můžeme posílit celkovou odolnost ohřívajícího se města, namísto neustálého zpětného napravování těchto změn? Jak se tyto problémy zhmotňují v životě obyvatel Prahy a co to znamená pro ekosystémy města?*

## maomai TIP: Pohlcení v hloubi houští II

Comp. 8.4.1



Zahraníční autorské duo Eloïse Bonneviot (Francie) & Anne de Boer (Nizozemsko) představí v Praze na pozvání Společnosti Jindřicha Chalupického projekt kombinující sochařskou praxi s digitálním obsahem. Instalace zahrnuje unikátní propojení fyzických objektů v podobě věží, vlajek a interaktivního herního stolu s video sekvencí příběhu o civilizaci pomalu ale jistě zarůstající vegetací. Ekologický podtón projektu se plně rozvine během několika živých herních setkání, kdy budou mít účastníci a účastnice možnost představit si budoucnost života v Praze z pozice jeho rozličných, nejen-lidských obyvatel.

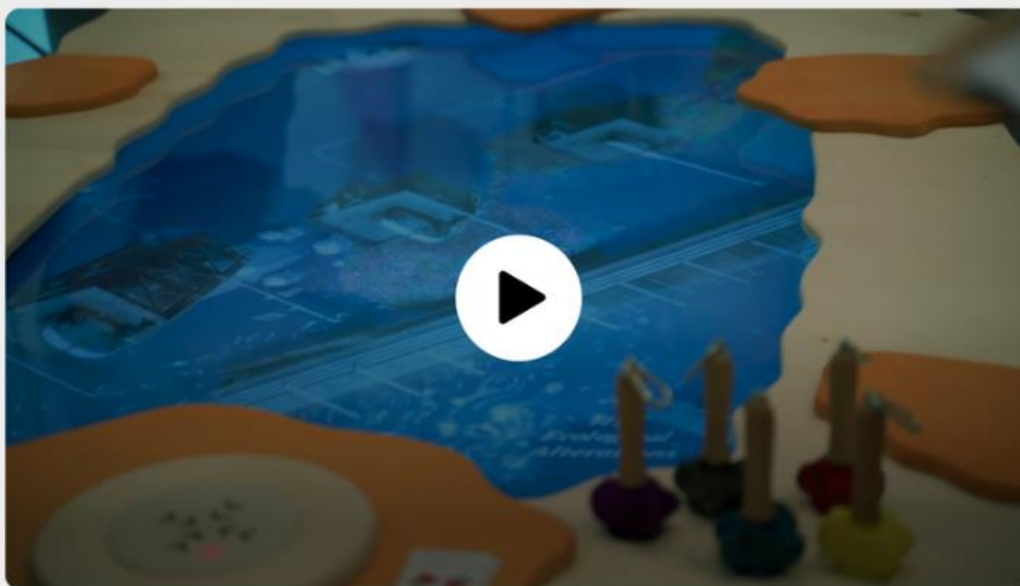
**J**ak můžeme posílit celkovou odolnost ohřívajícího se města? Jak se projevy změny klimatu zhmotňují v životě obyvatel Prahy a co to znamená pro ekosystémy města? To jsou některé z otázek, na něž bude imaginativní formou hledat odpověď dílo uměleckého dua Eloïse Bonneviot & Anne de Boer. Projekt funguje na principu hry kombinující virtualitu s principy klasických RPG her.

**J**ak můžeme posílit celkovou odolnost ohřívajícího se města? Jak se projevy změny klimatu zhmotňují v životě obyvatel Prahy a co to znamená pro ekosystémy města? To jsou některé z otázek, na něž bude imaginativní formou hledat odpověď dílo uměleckého dua Eloïse Bonneviot & Anne de Boer. Projekt funguje na principu hry kombinující virtualitu s principy klasických RPG her.



Herní setkání povedou zúčastněné k vymyšlení nových možností estetických a ekologických intervencí v městském prostoru. Zážitkový a zábavný aspekt hry nabízí možný způsob, jak čelit složitým souvislostem ekologických katastrof v moderním městském prostředí, kde nás často duší pocily viny a bezmoci. Efekt instalace se odvíjí od aktivní účasti návštěvníků a návštěvnic, kteří svou interakcí přímo ovlivňují podobu simulované krajiny a sugestivní zvukové kulisy. V průběhu trvání výstavy se uskuteční několik řízených herních setkání, která umožní interaktivní zážitek různým skupinám hráčů a hráček pod vedením uměleckého dua.

## Pohlčení v hloubi houští II



- Společnost Jindřicha Chalupeckého (SJCH) uspořádala v rámci projektu Intervence na hradě Švihov v Plzeňském kraji výstavu Bylo nebylo. Výstava potrvá do 29. září a je k vidění zdarma v rámci vstupného na prohlídku hradu. Autorky a autoři nastupující generace tu vyobrazují výjevy, které mohou být ilustrací středověkého románu nebo vizuální metaforou pro současnou nostalgii po zdánlivě jednodušším období v historii lidstva.



From top row, from left to right: Tessa Teek, Nikita Coudouh, Katrien Kottink, Fran Trenta, Jasminka, Katayoun Arian, Laura Driessens, Barbara Cijssels, Paulina Seyfried, Barbara Cijssels, Alžběta Bačiková, Marjolinde Lamsweerde, Fran Trenta and Ludmila Rodrigues. Below: Kevin Domlein, courtesy Stroom Den Haag.

## Language Matters: a symposium on accessible and inclusive communication in art spaces at Stroom, The Hague

Barbaris Cielis 07.07.2024 feature

A full day of workshops, panels, and art performances celebrated the first culmination of Islands of Kinship's project 'Language Matters'. The organisation brings together six art institutions in Europe (situated in Prague, Bratislava, Helsinki, Riga, Bitola/Skopje, and Cologne) with the aim of introducing notions and practices of 'inclusion, kinship, togetherness, and the ethics, emotions, and processes for a sustainable and fair institutional operation.'



In front of me, I have a greyish cover with big black letters on it. The grey has a dull, dusty quality. The letters read: 'A Collective Manual for Sustainable and Inclusive Art Institutions'. In the top right corner there is an ideogram composed by two flanked black round shapes that barely meet in the middle, forming the infinity symbol (∞). Their contours are imprecise; they contain, respectively, the capital letters I and K as empty space within the black.

The cover belongs, as you might have grasped, to a book. It is a relatively large book, roughly thirty by thirty-five centimetres. I slide the book on the table and see the spine. Thin lines in different colours indicate the signatures that form the book, and white strokes emerge from the colours. Some strokes compose the same symbol present on the cover, while others spell out 'Islands of Kinship' along the length of the spine. I touch it and feel something bumpy – rougher where the sewing thread interrupts the signatures – slightly glossy and sticky from the glue.

Accessibility takes several forms. One is providing visual descriptions of the images or items in question. As the reader of this article, you might not have the book I just described at hand; perhaps you have never seen it. Now, by having access to a description of it, we both know what I am glancing at repeatedly while writing this piece.



Panel discussion and book presentation. Speakers from left to right: Nikita Coudouh, Katayoun Arian, Paulina Seyfried, Barbara Cijssels, and Fran Trenta. Photo: Kevin Domlein, courtesy Stroom Den Haag.

## e-flux

### Book launch and symposium on inclusivity in language



Book launch and symposium on inclusivity in language

Stroom Den Haag  
Hogewal 1-8  
2514 HA The Hague  
The Netherlands

Language Matters: Accessible and Inclusive Communication in Art Spaces: June 14, 11am-8pm, contact for live transcription\*

stroom.nl  
Facebook / Instagram

An initiative of the international project *Islands of Kinship*, *Language Matters: Accessible and Inclusive Communication in Art Spaces*, a free symposium about accessibility in art institutions focusing particularly on the role of language and communication, will take place at Stroom den Haag in The Netherlands on Friday, June 14.

The program brings together professionals with various specializations; including the visual arts, accessibility and mediation, and crip theory; for workshops, lectures, screenings, performances, artist talks, and the launch of a new publication titled *Islands of Kinship: A Collective Manual for Sustainable and Inclusive Art Institutions*. This book is a major outcome of the two-year project *Islands of Kinship*, which connects six mid-scale visual art institutions across Europe (Jindřich Chaloupecký Society/Prague, Julius Koller Society/Bratislava, Faculty of things that can't be learned/Bitola/Skopje, Temporary Gallery/Cologne, Frame Contemporary Art Finland/Helsinki, Latvian Centre for Contemporary Art/Riga) in an innovative collaboration model addressing issues of inclusion, kinship and togetherness, democratic exchange and the ethics, emotions and practical solutions for a sustainable and fair institutional operation.

The heart of the IOK project was the possibility for each of the participating institutions to create a new job position of an Inclusion Coordinator. A unique group of insiders to the themes of accessibility, neurodiversity, social justice, ecological sustainability and gender diversity was formed. Each Coordinator worked both within the local context of their respective organization and engaged in an international and intersectional exchange as a part of the network. Texts by the Inclusion Coordinators, alongside those by the project's curators and close collaborators, form the contents of the publication. We understand them as a call for wider discussion, as our means of sharing where we have come so far, acknowledging that this may only be the beginning in our attempts to lay grounds for art institutions that don't solely survive the profoundly difficult times we find ourselves in, but also create grounds for positive and possibly radical change.

#### Program schedule

##### 11am-12:30pm, Workshop one: Crippling Communication by Isa Hukka

To Isa Hukka, accessibility is the starting point for humanity, connection, and communication for all types of community well-being. Their methods are rooted in a crip reality and are universally applicable. In their workshop, *Crippling Communication*, Hukka invites us to rethink accessibility together.

##### 1:30-3pm, Workshop two: Paulina Seyfried

Paulina Seyfried's workshop encourages joint reflection on the power dynamics (of language) in the art field. We will discuss language not just as a barrier, but also in terms of its ambivalent role as an opportunity for social ascension.

##### 3:30-5pm, Artist talks and screening by Alžběta Bačiková and Sarah van Lamsweerde

Alžběta Bačiková's presentation will reflect on her audio-visual projects about representing identity in art and issues of accessibility to open a discussion about privilege, focusing on the visibility or amplification of certain voices in artistic production.

Sarah van Lamsweerde will discuss her experimental art practice, which incorporates oral traditions, unfamiliar languages, and underprivileged senses into performances, installations, and publications.

##### 5:30-6pm, Performative lecture by Ludmila Rodrigues

For this special occasion, Ludmila Rodrigues has created a spatial intervention for one of Stroom's rooms, where visitors are welcome to slow down while experiencing a decrease of sensory stimuli.

##### 6-7pm, Launch of the *Islands of Kinship* publication followed by a panel discussion

The peak of the June 14 event is the launch of *Islands of Kinship: A Collective Manual for Sustainable and Inclusive Art Institutions*. The publication is a result of the joint endeavors in *Islands of Kinship* to address themes of inclusivity and sustainability via collaborative exhibitions, educational and public programs, and co-commissioned artworks — but most importantly, through smaller and larger transformative institutional experiments, aimed both at internal operations as well as external collaboration and communication.

##### 7-8pm, Dinner with listening session by Katayoun Arian

\*Please contact us through [reserveren\[at\]stroom.nl](mailto:reserveren[at]stroom.nl) if you would like to make use of an interpreter and/or live transcription.

The international project *Islands of Kinship: A Collective Manual for Sustainable and Inclusive Art Institutions* is co-financed by the European Union.

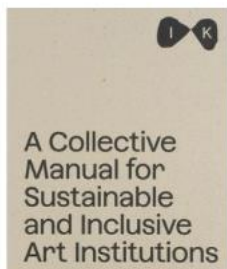
## Islands of Kinship: A Collective Manual for Sustainable and Inclusive Art Institutions

Edited by Barbora Ciprová, Tereza Jindrová, Karina Kottová, Nikola Ludlová. Text by Ieva Astahovska, Jana Braskoska, Veronika Cechová, Kris Dittel, Daniel Grün, Michal Klodner, et al.



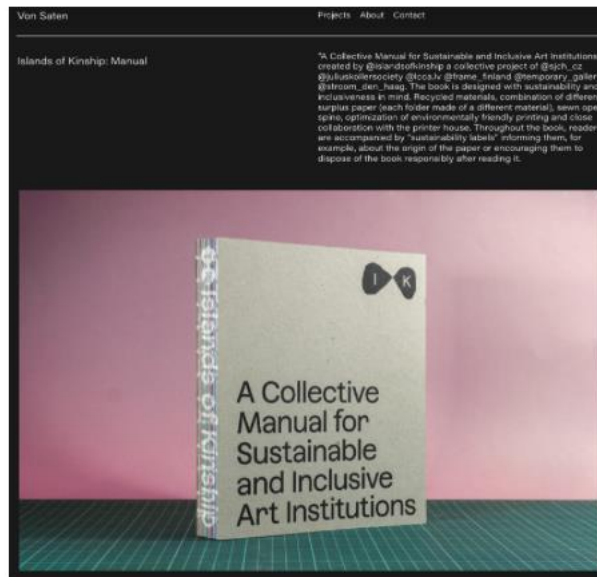
Essays, mind maps, codes of conduct and more offer guidelines for cultural institutions to make and maintain accessible, inclusive environments

Born from the platform of the same name interconnecting museum pedagogy across six European cities, *Islands of Kinship* provides the ethical, emotional and practical solutions needed for fair and sustainable institutional operations.



in stock \$40.00 [ADD TO CART](#)

Free Shipping  
UPS GROUND IN THE CONTINENTAL U.S.  
FOR CONSUMER ONLINE ORDERS

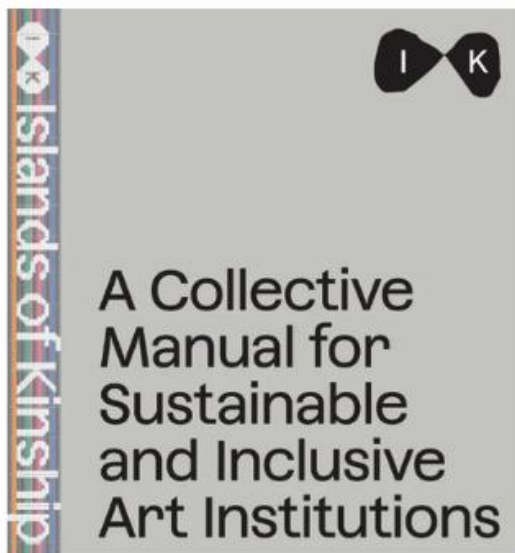


## HYPERALLERGIC

### Islands of Kinship Culminates With a Book Launch and Symposium on Inclusivity in Language

The two-year project connected six visual art institutions across Europe in an innovative collaboration model.

Jindřich Chaloupecký Society June 13, 2024



An initiative of the international project Islands of Kinship, *Language Matters: Accessible and Inclusive Communication in Art Spaces*, a free symposium about accessibility in art institutions focusing particularly on the role of language and communication, will take place at Stroom den Haag in The Netherlands on Friday, June 14.

The program brings together professionals with various specializations; including the visual arts, accessibility and mediation, and crip theory; for workshops, lectures, screenings, performances, artist talks, and the launch of a new publication titled *Islands of Kinship: A Collective Manual for Sustainable and Inclusive Art Institutions*. This book is a major outcome of the two-year project *Islands of Kinship*, which connects six mid-scale visual art institutions across Europe, addressing inclusion, kinship, democratic exchange, and sustainable, fair institutional practices.

### Program Schedule

#### Workshop 1: Crippling Communication by Isa Hukka

To Isa Hukka, accessibility is the starting point for humanity, connection, and communication for all types of community well-being. Their methods are rooted in a crip reality and are universally applicable. In their workshop, Crippling Communication, Hukka invites us to rethink accessibility together.

#### Workshop 2: Paulina Seyfried

Paulina Seyfried's workshop encourages joint reflection on the power dynamics (of language) in the art field. We will discuss language not just as a barrier, but also in terms of its ambivalent role as an opportunity for social ascension.

#### 15:30–17:00: Artist talks and screening by Alžběta Bačíková and Sarah van Lamsweerde

Alžběta Bačíková's presentation will reflect on her audio-visual projects about representing identity in art and issues of accessibility to open a discussion about privilege, focusing on the visibility or amplification of certain voices in artistic production.

Sarah van Lamsweerde will discuss her experimental art practice, which incorporates oral traditions, unfamiliar languages, and underprivileged senses into performances, installations, and publications.

# Islands of Kinship: A Collective Manual for Sustainable and Inclusive Art Institutions

This comprehensive publication is the result of a two-year collaboration within the platform Islands of Kinship, which interconnects six mid-scale visual art institutions across diverse regions in Europe (Prague, Bratislava, Bitola/Skopje, Cologne, Helsinki, Riga). The project represents an innovative model of collaboration addressing issues of inclusion, kinship and togetherness, democratic exchange, and the ethics, emotions, and practical solutions needed for fair and sustainable institutional operations. In this publication a unique group of curators, artists, and experts involved in their respective organizations as inclusion and sustainability coordinators reflect on social and environmental responsibility in artistic and institutional practice from theoretical, political, and practical perspectives. Through essays, mind maps, codes of conduct, and lists of principles and recommendations, they address issues such as accessibility, just representation, and participation. Apart from these contributions, the publication also features artistic projects that were presented in exhibitions and public programs in the framework of Islands of Kinship.

Edited by Barbora Ciprová, Tereza Jindrová, Karina Kortová, Nikola Ludlová

Texts by leva Astahovska, Jana Brsakovska, Veronika Cechová, Kris Dittel, Daniel Grún, Michal Klodner, Eloise Bonnevior & Anne de Boer, Jussi Koitela, Karina Kortová, Diana LeLonek, Nikola Ludlová, Aneta Rostkowska, Paulina Seyfried, Katarína Slezáková, Taka Taka, James Taylor-Foster, Fran Trento, Ivana Vaseva

2024  
English  
364 Pages  
30 x 24 cm, Softcover  
ISBN 978-88-6749-634-1  
€ 35 / \$ 40



24

**Kulturní komunitní centrum ART na Letné je místem, kde se prolíná umění, inkluze a komunitní život. Díky aktivitám spolku Altán art tv nacházejí prostor nejen seniři a lidé s duševními obtížemi či mentálními handicapem, ale také širší veřejnost, která se může zapojit do vytváření dílen, přednášek a dalších akcí zaměřených na vizuální umění a kulturu. Ve spolupráci se Společností Jindřicha Chalupického tak centrum podporuje zapojení veřejnosti a interkulturní výměnu a zapojuje své členy do projektů, jež jim dávají možnost tvořit i reflektovat současné umění.**



## Setkávání těch, kteří by se jinak třeba nesetkali

Foto: © Nikola Ludlová, Katedra fotografie pro sociální inkluzi a ekologické udržitelnosti, Společnost Jindřicha Chalupického  
Foto: © Nikola Ludlová, Katedra fotografie pro sociální inkluzi a ekologické udržitelnosti

Mnozí z vás patrně zaregistrovali členost kulturního komunitního centra ART (KCC ART) v rámci projektu inkluze a ekologické udržitelnosti. ART je místo, kde se prolíná umění, inkluze a komunitní život. Díky aktivitám spolku Altán art tv nacházejí prostor nejen seniři a lidé s duševními obtížemi či mentálními handicapem, ale také širší veřejnost, která se může zapojit do vytváření dílen, přednášek a dalších akcí zaměřených na vizuální umění a kulturu. Ve spolupráci se Společností Jindřicha Chalupického tak centrum podporuje zapojení veřejnosti a interkulturní výměnu a zapojuje své členy do projektů, jež jim dávají možnost tvořit i reflektovat současné umění.

Společnost Jindřicha Chalupického (SJC) byla založena na přelomu let 2021 jako sdružení osob s duševními obtížemi a mentálními handicapem. Společnost se snaží podpořit jejich kreativitu a poskytnout jim prostor pro tvorbu. Členy společnosti jsou lidé z různých oblastí Prahy a okolí, kteří se setkávají v rámci dílen a projektů. Společnost se snaží být místem, kde se setkávají lidé s různými zkušenostmi a schopnostmi, kteří se mohou navzájem inspirovat a podpořit. Společnost se snaží být místem, kde se setkávají lidé s různými zkušenostmi a schopnostmi, kteří se mohou navzájem inspirovat a podpořit.

Společnost Jindřicha Chalupického (SJC) byla založena na přelomu let 2021 jako sdružení osob s duševními obtížemi a mentálními handicapem. Společnost se snaží podpořit jejich kreativitu a poskytnout jim prostor pro tvorbu. Členy společnosti jsou lidé z různých oblastí Prahy a okolí, kteří se setkávají v rámci dílen a projektů. Společnost se snaží být místem, kde se setkávají lidé s různými zkušenostmi a schopnostmi, kteří se mohou navzájem inspirovat a podpořit. Společnost se snaží být místem, kde se setkávají lidé s různými zkušenostmi a schopnostmi, kteří se mohou navzájem inspirovat a podpořit.

Hobuleť prosinec 2024

Důležitá je dát prostor i samotným komunitním členkám, které se účastní různých kulturních aktivit se SJC. Právě jím přivítají členka Alena Procházková a Jitka Brázdová, ale i pro Hobuleť odpovídají při otázce referenčních foto projektů. Jak už bylo napsáno, se světem umění přicházejí či jím přicházejí do styku různými způsoby, jednak individuálně mimo centrum a kolektivně v centru akcí vlastní tvorby, veřejný program a přímým kontaktem s umělkyněmi a umělci, s nimiž interagují. Nově se v centru realizují modely spolupráce s uměleckými institucemi a kolektivem nebo jako odborníci komunitně a komunitně k vytváření a neorganizované jako umělkyně, které vytvořily design pro zakázky do publikace, kterou spolupracovatel v tomto roce vydala. Můžete prouté postavit, co pro vás může být součástí komunity ART zejména? A jak se vám líbí program a aktivita centra?

AP: V průběhu let se v komunitním centru vytvářelo přátelství, bezpečí a inspirace. Slučilo se mnoho lidí se podobnými zájmy a zálibami, naučilo se něco nového. Stačil jsem právě tohle ke konci života chybět - mít si kým povídat, už si to vyvíjet život a obklopit se osobami se zajímavými osobnostmi výtvarného a kulturního světa. Malobok mi ve skupině, která je podobně naladěná, má úplně jiný náhled než individuální tvorba. Díky setkávání s KCC mám nové kamarády, které se snažíme sdílet se se sdružovými lidmi, s kterými bych jinak těžko přišla do styku. SJC v komunitě ART jsem našla bezpečný prostor, kde se cítím opravdově spokojená. Očekávám přednášky a referenční setkání s umělkyněmi přednáškami do tvorby jsou příjemné.

Můžete se s námi podělit o nějaké své zážitky, dojmy a myšlenky spojené s návštěvou umělecké a kulturní instituce? AP: Během veřejných setkání a přednášek dochází k výměně názorů a zkušeností lidí. Například setkání s více než dvaceti umělkyněmi a umělci v rámci doprovodného programu k výstavě byly velmi zajímavé. Když jsem byla na přednášce, která se odehrávala v rámci doprovodného programu k výstavě byly velmi zajímavé. Když jsem byla na přednášce, která se odehrávala v rámci doprovodného programu k výstavě byly velmi zajímavé.

Pobuďte se například na své hodnocení spolupráce se SJC. Co vás na ní bavilo, co vám to přineslo a proč vám tato spolupráce měla význam? AP: Vždy si vážím toho, že jsem byla přivítána v takovém typu spolupráce se SJC. Díky tomu jsem se dostala na zajímavé výstavy a měla příležitost hlouběji se zapojit nejen na uměleckou, ale i na kulturní úroveň. Jedním z nejvíce zajímavých momentů bylo, když jsem se dostala na výstavu, kde jsem se mohla podívat na umělecké díla, která jsem nikdy předtím neviděla. To bylo velmi zajímavé a inspirované.

Komunita

25

Jakým způsobem se jim otvírá myšlenkové i třeba technické možnosti, pohybu v esportě, je skvělé, že se tu velice zapojili jednotlivci, jako jsou seniři, náhodní zájemci. Při spolupráci se SJC jsem našla pro mě překvapivě mnohá polehnutí na výstavě umění. Někdy jsem se došla jiným směrem. Vždy jsem, když bych byla tak sama, většinou uvolňoval kolektivní a příhrupnou námi myšlenky. Někdy jsem se jen pasivně účastnila, když už jsem tam byla, třeba rozprávěla: „Aho přivítání, leča jsem i nad šim, co by bylo zajímavější? A v tom všem není spolupráce se SJC. Interakce. Nově se v centru realizují modely spolupráce s uměleckými institucemi a kolektivem nebo jako odborníci komunitně a komunitně k vytváření a neorganizované jako umělkyně, které vytvořily design pro zakázky do publikace, kterou spolupracovatel v tomto roce vydala. Můžete prouté postavit, co pro vás může být součástí komunity ART zejména? A jak se vám líbí program a aktivita centra?

Váše sdělení v publikaci A Collective Manual for Sustainable and Inclusive Art Institutions nejsou jen obyčejné sdělení, jedná se o součásti inkluzivního a udržitelného designu celé publikace, ale především jsou i vámi vytvořené. Zjedná strana sdělení tvoří obnosky také vzhledu časopisu. Je pro vás důležité, aby lidé, kterými jsou instituce určeny, byly v nichto Institutech více lidé a abylet, aby se mohli napojovat do jejich činnosti a jejich sdělování také nějakým způsobem odvíjevat? AP: Myslím, že je to velmi důležité, protože to znamená, že se lidé, kteří jsou v komunitě, mohou sdílet své zkušenosti a nápady s ostatními. To je velmi důležité, protože to znamená, že se lidé, kteří jsou v komunitě, mohou sdílet své zkušenosti a nápady s ostatními. To je velmi důležité, protože to znamená, že se lidé, kteří jsou v komunitě, mohou sdílet své zkušenosti a nápady s ostatními.

Váše Otázky vyprávějí o sílné, která jsou dnes společností důležitá, některé odrazily nepřecpaně doslovností, které se opakují i každé generaci. Můžete nám povědět něco více o své zkušenosti, o tom, jak se vám líbí být v publikaci, a jaké zkušenosti vám poskytly - jako o to upřesnit?

A poslední otázka: Případně vám umění jako vhodná forma komunikace o těchto věcech a narozdílných tématech doporučujeme? AP: Na to už jsem odpověděla krátce. Umění je velmi důležitá a krásná forma komunikace, která umožňuje lidem více se navzájem poznávat a sdílet své zkušenosti a nápady. Umění je velmi důležitá a krásná forma komunikace, která umožňuje lidem více se navzájem poznávat a sdílet své zkušenosti a nápady. Umění je velmi důležitá a krásná forma komunikace, která umožňuje lidem více se navzájem poznávat a sdílet své zkušenosti a nápady.

www.ahmcs.cz, www.thcz.cz

# 10 Finanční rozvaha

Daňový subjekt:	Společnost Jindřicha Chalupeckého, z.s.
IČ / DIČ:	69342491 / CZ69342491
Sídlo účetní jednotky:	Dukelských hrdinů 500/25a, 17000 Praha 7

**Rozvaha pro účetní jednotky, u kterých hlavním předmětem činnosti není podnikání, v plném rozsahu  
ke dni 31.12.2024  
(v celých tisících Kč)**

<b>A K T I V A</b>		stav k prvnímu dni účetního období	stav k poslednímu dni účetního období
		1	2
A.	Dlouhodobý majetek celkem	0	81
A.I.	Dlouhodobý nehmotný majetek celkem	0	0
A.I.1.	Nehmotné výsledky výzkumu a vývoje	0	0
A.I.2.	Software	0	0
A.I.3.	Ocenitelná práva	0	0
A.I.4.	Drobný dlouhodobý nehmotný majetek	0	0
A.I.5.	Ostatní dlouhodobý nehmotný majetek	0	0
A.I.6.	Nedokončený dlouhodobý nehmotný majetek	0	0
A.I.7.	Poskytnuté zálohy na dlouhodobý nehmotný majetek	0	0
A.II.	Dlouhodobý hmotný majetek celkem	0	81
A.II.1.	Pozemky	0	0
A.II.2.	Umělecká díla, předměty a sbírky	0	0
A.II.3.	Stavby	0	0
A.II.4.	Hmotné movité věci a jejich soubory	0	81
A.II.5.	Pěstitelské celky trvalých porostů	0	0
A.II.6.	Dospělá zvířata a jejich skupiny	0	0
A.II.7.	Drobný dlouhodobý hmotný majetek	0	0
A.II.8.	Ostatní dlouhodobý hmotný majetek	0	0
A.II.9.	Nedokončený dlouhodobý hmotný majetek	0	0
A.II.10.	Poskytnuté zálohy na dlouhodobý hmotný majetek	0	0
A.III.	Dlouhodobý finanční majetek celkem	0	0
A.III.1.	Podíly - ovládaná nebo ovládající osoba	0	0
A.III.2.	Podíly - podstatný vliv	0	0
A.III.3.	Dluhové cenné papíry držené do splatnosti	0	0
A.III.4.	Zápůjčky organizačním složkám	0	0
A.III.5.	Ostatní dlouhodobé zápůjčky	0	0
A.III.6.	Ostatní dlouhodobý finanční majetek	0	0
A.IV.	Oprávky k dlouhodobému majetku celkem	0	0
A.IV.1.	Oprávky k nehmotným výsledkům výzkumu a vývoje	0	0
A.IV.2.	Oprávky k softwaru	0	0
A.IV.3.	Oprávky k ocenitelným právům	0	0
A.IV.4.	Oprávky k drobnému dlouhodobému nehmotnému majetku	0	0
A.IV.5.	Oprávky k ostatnímu dlouhodobému nehmotnému majetku	0	0
A.IV.6.	Oprávky ke stavbám	0	0
A.IV.7.	Oprávky k samostatným hmotným movitým věcem a souborům hmotných movitých věcí	0	0
A.IV.8.	Oprávky k pěstitelským celkům trvalých porostů	0	0
A.IV.9.	Oprávky k základnímu stádu a tažným zvířatům	0	0
A.IV.10.	Oprávky k drobnému dlouhodobému hmotnému majetku	0	0
A.IV.11.	Oprávky k ostatnímu dlouhodobému hmotnému majetku	0	0
B.	Krátkodobý majetek celkem	6225	5361
B.I.	Zásoby celkem	0	0
B.I.1.	Materiál na skladě	0	0
B.I.2.	Materiál na cestě	0	0



<b>A K T I V A</b>		stav k prvnímu dni účetního období	stav k poslednímu dni účetního období
		1	2
B.I.3.	Nedokončená výroba	0	0
B.I.4.	Polotovary vlastní výroby	0	0
B.I.5.	Výrobky	0	0
B.I.6.	Mladá a ostatní zvířata a jejich skupiny	0	0
B.I.7.	Zboží na skladě a v prodejnách	0	0
B.I.8.	Zboží na cestě	0	0
B.I.9.	Poskytnuté zálohy na zásoby	0	0
B.II.	Pohledávky celkem	349	135
B.II.1.	Odběratelé	313	135
B.II.2.	Směnky k inkasu	0	0
B.II.3.	Pohledávky za eskontované cenné papíry	0	0
B.II.4.	Poskytnuté provozní zálohy	17	0
B.II.5.	Ostatní pohledávky	0	0
B.II.6.	Pohledávky za zaměstnanci	0	0
B.II.7.	Pohledávky za institucemi sociálního zabezpečení a veřejného zdravotního pojištění	0	0
B.II.8.	Daň z příjmů	0	0
B.II.9.	Ostatní přímé daně	0	0
B.II.10.	Daň z přidané hodnoty	0	0
B.II.11.	Ostatní daně a poplatky	0	0
B.II.12.	Nároky na dotace a ostatní zúčtování se státním rozpočtem	0	0
B.II.13.	Nároky na dotace a ostatní zúčtování s rozpočtem orgánů územních samosprávných celků	0	0
B.II.14.	Pohledávky za společníky sdruženými ve společnosti	0	0
B.II.15.	Pohledávky z pevných termínovaných operací a opcí	0	0
B.II.16.	Pohledávky z vydaných dluhopisů	0	0
B.II.17.	Jiné pohledávky	19	0
B.II.18.	Dohadné účty aktivní	0	0
B.II.19.	Opravná položka k pohledávkám	0	0
B.III.	Krátkodobý finanční majetek celkem	5876	5213
B.III.1.	Peněžní prostředky v pokladně	82	106
B.III.2.	Ceniny	0	0
B.III.3.	Peněžní prostředky na účtech	5794	5107
B.III.4.	Majetkové cenné papíry k obchodování	0	0
B.III.5.	Dluhové cenné papíry k obchodování	0	0
B.III.6.	Ostatní cenné papíry	0	0
B.III.7.	Peníze na cestě	0	0
B.IV.	Jiná aktiva celkem	0	13
B.IV.1.	Náklady příštích období	0	13
B.IV.2.	Příjmy příštích období	0	0
	<b>Aktiva celkem</b>	<b>6225</b>	<b>5442</b>

<b>PASIVA</b>		stav k prvnímu dni účetního období	stav k poslednímu dni účetního období
		1	2
A.	Vlastní zdroje celkem	149	348
A.I.	Jmění celkem	0	0
A.I.1.	Vlastní jmění	0	0
A.I.2.	Fondy	0	0
A.I.3.	Oceňovací rozdíly z přecenění finančního majetku a závazků	0	0
A.II.	Výsledek hospodaření celkem	149	348
A.II.1.	Účet výsledku hospodaření	0	0
A.II.2.	Výsledek hospodaření ve schvalovacím řízení	-143	199
A.II.3.	Nerozdělený zisk, neuhrazená ztráta minulých let	292	149
B.	Cizí zdroje celkem	6076	5094
B.I.	Rezervy celkem	0	0
B.I.1.	Rezervy	0	0
B.II.	Dlouhodobé závazky celkem	0	0
B.II.1.	Dlouhodobé úvěry	0	0
B.II.2.	Vydané dluhopisy	0	0
B.II.3.	Závazky z pronájmu	0	0
B.II.4.	Přijaté dlouhodobé zálohy	0	0
B.II.5.	Dlouhodobé směnky k úhradě	0	0
B.II.6.	Dohadné účty pasivní	0	0
B.II.7.	Ostatní dlouhodobé závazky	0	0
B.III.	Krátkodobé závazky celkem	3138	928
B.III.1.	Dodavatelé	2865	700
B.III.2.	Směnky k úhradě	0	0
B.III.3.	Přijaté zálohy	0	0
B.III.4.	Ostatní závazky	200	200
B.III.5.	Zaměstnanci	32	20
B.III.6.	Ostatní závazky vůči zaměstnancům	0	0
B.III.7.	Závazky k institucím sociálního zabezpečení a veřejného zdravotního pojištění	8	8
B.III.8.	Daň z příjmů	0	0
B.III.9.	Ostatní přímé daně	0	0
B.III.10.	Daň z přidané hodnoty	0	0
B.III.11.	Ostatní daně a poplatky	0	0
B.III.12.	Závazky ze vztahu k státnímu rozpočtu	1	0
B.III.13.	Závazky ze vztahu k rozpočtu orgánů územních samosprávných celků	0	0
B.III.14.	Závazky z upsaných nesplacených cenných papírů a podílů	0	0
B.III.15.	Závazky ke společníkům sdruženým ve společnosti	0	0
B.III.16.	Závazky z pevných termínovaných operací a opcí	0	0
B.III.17.	Jiné závazky	32	0
B.III.18.	Krátkodobé úvěry	0	0
B.III.19.	Eskontní úvěry	0	0
B.III.20.	Vydané krátkodobé dluhopisy	0	0
B.III.21.	Vlastní dluhopisy	0	0
B.III.22.	Dohadné účty pasivní	0	0
B.III.23.	Ostatní krátkodobé finanční výpomoci	0	0
B.IV.	Jiná pasiva celkem	2938	4166
B.IV.1.	Výdaje příštích období	0	19
B.IV.2.	Výnosy příštích období	2938	4147
	<b>PASIVA CELKEM</b>	<b>6225</b>	<b>5442</b>

Daňový subjekt:	Společnost Jindřicha Chalupeckého, z.s.
IČ / DIČ:	69342491 / CZ69342491
Sídlo účetní jednotky:	Dukelských hrdinů 500/25a, 17000 Praha 7

**Výkaz zisku a ztráty pro účetní jednotky, u kterých hlavním předmětem činnosti není podnikání, v plném rozsahu  
ke dni 31.12.2024  
(v celých tisících Kč)**

	Název položky	činnost hlavní	činnost hospodářská	celkem
		1	2	3
A.I.	Spotřebované nákupy a nakupované služby	12362	0	12362
A.I.1.	Spotřeba materiálu, energie a ostatních neskladovaných dodávek	164	0	164
A.I.2.	Prodané zboží	0	0	0
A.I.3.	Opravy a udržování	0	0	0
A.I.4.	Náklady na cestovné	676	0	676
A.I.5.	Náklady na reprezentaci	72	0	72
A.I.6.	Ostatní služby	11450	0	11450
A.II.	Změna stavu zásob vlastní činnosti a aktivace	0	0	0
A.II.7.	Změna stavu zásob vlastní činnosti	0	0	0
A.II.8.	Aktivace materiálu, zboží a vnitroorganizačních služeb	0	0	0
A.II.9.	Aktivace dlouhodobého majetku	0	0	0
A.III.	Osobní náklady	354	0	354
A.III.10.	Mzdové náklady	283	0	283
A.III.11.	Zákonné sociální pojištění	71	0	71
A.III.12.	Ostatní sociální pojištění	0	0	0
A.III.13.	Zákonné sociální náklady	0	0	0
A.III.14.	Ostatní sociální náklady	0	0	0
A.IV.	Daně a poplatky	0	0	0
A.IV.15.	Daně a poplatky	0	0	0
A.V.	Ostatní náklady	80	0	80
A.V.16.	Smluvní pokuty, úroky z prodlení, ostatní pokuty a penále	0	0	0
A.V.17.	Odpis nedobytné pohledávky	38	0	38
A.V.18.	Nákladové úroky	16	0	16
A.V.19.	Kursově ztráty	26	0	26
A.V.20.	Dary	0	0	0
A.V.21.	Manka a škody	0	0	0
A.V.22.	Jiné ostatní náklady	0	0	0
A.VI.	Odpisy, prodaný majetek, tvorba a použití rezerv a opravných položek	0	0	0
A.VI.23.	Odpisy dlouhodobého majetku	0	0	0
A.VI.24.	Prodaný dlouhodobý majetek	0	0	0
A.VI.25.	Prodané cenné papíry a podíly	0	0	0
A.VI.26.	Prodaný materiál	0	0	0
A.VI.27.	Tvorba a použití rezerv a opravných položek	0	0	0
A.VII.	Poskytnuté příspěvky	0	0	0
A.VII.28.	Poskytnuté členské příspěvky a příspěvky zúčtované mezi organizačními složkami	0	0	0
A.VIII.	Daň z příjmů	0	0	0
A.VIII.29.	Daň z příjmů	0	0	0
	Náklady celkem	12796	0	12796
B.I.	Provozní dotace	12266	0	12266
B.I.1.	Provozní dotace	12266	0	12266
B.II.	Přijaté příspěvky	0	0	0
B.II.2.	Přijaté příspěvky zúčtované mezi organizačními složkami	0	0	0
B.II.3.	Přijaté příspěvky (dary)	0	0	0

	<b>Název položky</b>	<b>činnost hlavní</b>	<b>činnost hospodářská</b>	<b>celkem</b>
		<b>1</b>	<b>2</b>	<b>3</b>
B.II.4.	Přijaté členské příspěvky	<b>0</b>	<b>0</b>	<b>0</b>
B.III.	Tržby za vlastní výkony a za zboží	<b>601</b>	<b>65</b>	<b>666</b>
B.IV.	Ostatní výnosy	<b>63</b>	<b>0</b>	<b>63</b>
B.IV.5.	Smluvní pokuty, úroky z prodlení, ostatní pokuty a penále	<b>0</b>	<b>0</b>	<b>0</b>
B.IV.6.	Platby za odepsané pohledávky	<b>0</b>	<b>0</b>	<b>0</b>
B.IV.7.	Výnosové úroky	<b>0</b>	<b>0</b>	<b>0</b>
B.IV.8.	Kursově zisky	<b>13</b>	<b>0</b>	<b>13</b>
B.IV.9.	Zúčtování fondů	<b>0</b>	<b>0</b>	<b>0</b>
B.IV.10.	Jiné ostatní výnosy	<b>50</b>	<b>0</b>	<b>50</b>
B.V.	Tržby z prodeje majetku	<b>0</b>	<b>0</b>	<b>0</b>
B.V.11.	Tržby z prodeje dlouhodobého nehmotného a hmotného majetku	<b>0</b>	<b>0</b>	<b>0</b>
B.V.12.	Tržby z prodeje cenných papírů a podílů	<b>0</b>	<b>0</b>	<b>0</b>
B.V.13.	Tržby z prodeje materiálu	<b>0</b>	<b>0</b>	<b>0</b>
B.V.14.	Výnosy z krátkodobého finančního majetku	<b>0</b>	<b>0</b>	<b>0</b>
B.V.15.	Výnosy z dlouhodobého finančního majetku	<b>0</b>	<b>0</b>	<b>0</b>
	<b>Výnosy celkem</b>	<b>12930</b>	<b>65</b>	<b>12995</b>
C.	Výsledek hospodaření před zdaněním	<b>134</b>	<b>65</b>	<b>199</b>
D.	Výsledek hospodaření po zdanění	<b>134</b>	<b>65</b>	<b>199</b>